

നിഷ്ഠയം

പുസ്തകം 1
ലക്കം 15

എറണാകുളം 1970 മേയ് 10 ഞായർ

വില 35 സ.

* ഈ ലക്കത്തിൽ *

* കുറിപ്പുകൾ

തപാൽ സൗജന്യപ്പെടുമ്പോൾ

* കാഴ്ചപ്പാടുകൾ

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ
ഹാജർ പ്രശ്നം

* ലേഖനം

ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീംരാഷ്ട്രീയം

കമ്പോഡിയയിലെ
സംഭവങ്ങൾ

യഥാർത്ഥ മതേതരത്വം

* ഏഴുതാഴ്ച

* കത്തുകൾ

15

കുറിപ്പുകൾ

തപാൽ സൗജന്യപ്പെടുമ്പോൾ

‘നിർണ്ണയ’ത്തിന്റെ പതിനഞ്ചാം ലക്കമാണിത്. തപാലിൽ അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരോ വാരികക്കും 15 പൈസവീതം തപാൽ ചെലവു ഇന്നും സാദിക്കേണ്ടിവരുന്നു. പത്രമാസികകൾക്ക് നിയമപ്രകാരം അർഹമായ സൗജന്യങ്ങൾ ഇതേവരെ ഈ വാരികക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

അർഹമായ തപാൽ സൗജന്യം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇതിനകം ആയിരത്തിലേറെ രൂപ ആ ഇനത്തിൽ മാത്രം നഷ്ടം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നായി മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ചെയ്യേണ്ടതായ കൃത്യങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടും തപാൽ വകുപ്പിന്റെ ‘നിർണ്ണയ’ത്തിന് മാത്രം തപാൽ സൗജന്യം നിഷേധിക്കുന്നത് എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

രണ്ട് ലക്കങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങുമ്പോഴേക്കും തപാൽ സൗജന്യങ്ങൾ ലഭിച്ച വാരികകളെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ആദ്യലക്കത്തോടൊപ്പം തന്നെ അവയെ വരികയാക്കിയ പേരുവിവരവും തപാൽ വകുപ്പിന്റെ കയ്യിൽ അയച്ചുകൊടുക്കും. വാരിക പുറത്തിറങ്ങുമ്പോഴേക്കും അത് ഇവരിൽനിന്നു ചിലപ്പോഴും എഴുതിയോടിക്കും. പുറത്തിറങ്ങുന്നതോടെ വായനക്കാർ എഴുതി അറിയിക്കും. ഉടൻ തന്നെ സൗജന്യവും അനുവദിക്കും. ഇതാണ് പതിവ്.

പക്ഷെ നിശ്ചിതമോറത്തിൽ അപേക്ഷയെഴുതി അയക്കണമെന്നാണ് ഇവിടെ തപാൽ വകുപ്പിന്റെ തീരുമാനം. ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ ഉപദേശം. അതനുസരിച്ച് രണ്ടു വാരികകളും അപേക്ഷാമോറത്തിനുള്ള അപേക്ഷയുപോസ്റ്റ് മാസ്റ്റർ ജനറലിന് ഞങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തു. എന്നിട്ടും കുറെനാളുകൾ ലേക്കു മറുപടിയില്ല.

പത്രപ്രവർത്തകരായ ചില സുഹൃത്തുക്കളുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾ വീണ്ടും വാരികയുടെ രണ്ടു കോപ്പികളും അമ്പതു വരികളുടെ പേരും മേൽവിലാസവും സാദിതം സൗജന്യത്തിനുവേണ്ടി വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. രണ്ടു മൂന്നാഴ്ചകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ അയച്ച കത്തുകളെപ്പറ്റിയൊന്നും പരാമർശിക്കാതെ വെറും ഒരു ഹാജർ മാത്രം ഒരുദിവസം തപാലിൽ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു.

മടക്കത്തപാലിൽ തന്നെ പൂരിപ്പിച്ച ഹാജരും അമ്പതു വരികളുടെ മേൽവിലാസവും വാരികയുടെ കോപ്പികളും ഞങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് അയച്ചു. രണ്ടു മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ വീണ്ടും മൗനം. പതിവുപോലെ ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ കത്തും അയച്ചു. തുടർന്നു വാരികയുടെ ‘ഡിക്ളറേഷൻ’, ‘സർട്ടിഫിക്കറ്റ്’ കോപ്പി വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള കത്തും ഞങ്ങൾക്ക് തപാൽ വകുപ്പിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. ആദ്യം ഹാജർ അയച്ചതന്ന കൂട്ടത്തിൽ ‘ഡിക്ളറേഷൻ’ ശരിപകർപ്പ് കൂടി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര സമയവും പണവും ലാഭിക്കുമായിരുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷകളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് തപാൽ വകുപ്പിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ കത്തുകളെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ ഒന്നിനും ഇന്നേവരെ മറുപടി കിട്ടിയിട്ടില്ല.

ഡിക്ളറേഷൻ വെക്കാതെ വാരികയൊന്നും പുറത്തിറങ്ങാൻ പാടില്ലെന്ന കർശനമായ ചട്ടം നിലവിലുള്ളതാണ്. എങ്കിലും തപാൽ വകുപ്പിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പ്രകാരം ഡിക്ളറേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പകർപ്പിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ കളക്ടററിലെത്തി. എന്നാൽ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ച അന്നുതന്നെ കാര്യം സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചത് തെറ്റായിപ്പോയി എന്നാണ് അഡീഷണൽ എക്സിക്യൂട്ടീവ് ‘മസ്റ്റർ’ മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ ആക്ഷേപം.

(ശേഷം 16ാം-പേജിൽ)

രാജൻ

കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ കഴിഞ്ഞ സെനറോ യോഗത്തിന്റെ തീരുമാനം വളരെ വീവാദങ്ങൾക്കിടയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. തീരുവനന്തപുരത്തെ മഹാത്മാഗാന്ധി കോളേജിലെ 4 വിദ്യാർത്ഥികളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു കൊണ്ട് വൈസ് ചാൻസലർ എടുത്ത തീരുമാനമാണ് വിവാദപ്രശ്നം തീർന്നിടയാക്കിയത്. എം. ജി. കോളേജിൽ 4 വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നിശ്ചിതയളവിൽ ഹാജരില്ലായിരുന്നു. ഇവരിൽ 4 വിദ്യാർത്ഥികളെക്കുറിച്ചുള്ള വർക്ക് പരീക്ഷിക്കുവാൻ പ്രിൻസിപ്പൽ അനുമതി നൽകി.

പരീക്ഷിക്കുവാൻ അനുമതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ട 4 വിദ്യാർത്ഥികൾ ഹാജർ ഇളവിനായി സർവ്വകലാശാലയെ സമീപിച്ചു. സർവ്വകലാശാല ഒരു കമ്മീഷനെ വെച്ച് പ്രശ്നം പരിശോധിച്ചു. കമ്മീഷന്റെ തുടർച്ചയനുസരിച്ച് നാലു വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരീക്ഷിക്കുവാൻ വൈസ് ചാൻസലർ പ്രത്യേകനുമതി നൽകി. സർവ്വകലാശാലയുടെ പരമാധികാര സമിതിയായ സെനറിൽ ഈ പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്തപ്പോൾ എം. ജി. കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ ശ്രീ. എം. പി. മമ്മൻ വളരെ വികാരത്തോടെ വൈസ് ചാൻസലറുടെ നടപടിയെ ചോദ്യം ചെയ്തെന്നാണ് റിപ്പോർട്ട്. ഹാജർ മാർക്ക്, എം. സി. മാതൃ, കെ. സി. മാതൃ, എന്നിവയും എം. പി. മമ്മൻ പ്രിൻസിപ്പൽമാരുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ശക്തിയായി വാദിച്ചു വരുന്നു.

അച്ചടക്കത്തിന്റെയും പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിന്റെയും പേരിലാണ് മമ്മൻ മറ്റും ക്ഷോഭിക്കുന്നത്. സെനറിലെ തീരുമാനം വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് അച്ചടക്കരാഹിത്യം വളർത്തുമെന്നും കോളേജുകളിൽ അച്ചടക്കം പലിക്കുന്നതിന് പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ കഴിവില്ലാത്തതാണെന്നും ആക്ഷേപമുണ്ട്. കോളേജിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രിൻസിപ്പലിനുള്ള അധികാരമാണ് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരു പത്രലേഖകൻ എഴുതിക്കണ്ട്. യഥാർത്ഥ്യങ്ങളും പ്രത്യേകതകളും നോക്കാതെ പുരോഗമനം പറയുന്നതിൽ സെനറും സിൻഡിക്കേറ്റവും മത്സരം തന്നെ നടത്തുകയാണ് ഈ പത്രലേഖകൻ പറയുന്നത്.

സെനറും സിൻഡിക്കേറ്റവും എന്തു പുരോഗമനമാണ് പറഞ്ഞെന്നോ, അതല്ല ക്ലിപ്തം പറഞ്ഞത് വളരെ പുരോഗമനമാണെന്നോ എന്നൊന്നും ഇവിടെ പരിശോധിക്കുന്നില്ല. നാലു വിദ്യാർത്ഥികളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വൈസ് ചാൻസലർ അനുവദിച്ചത് പ്രിൻസിപ്പലിനെ മറികടക്കലും അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്നതിന് തടസമുണ്ടാക്കലുമാണെന്നാണ് മുഖ്യ ആക്ഷേപം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ആദ്യമെന്തെന്ന് ഒരു കാര്യം അറിയേണ്ടതുണ്ട്. പ്രിൻസിപ്പലിനെയും വൈസ് ചാൻസലറിനെയും ഒക്കെ മറികടന്നു കൊണ്ട് ഇവിടെ സാധാരണയായി ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരീക്ഷയെഴുതാൻ അനുമതി നൽകുന്നതും അച്ചടക്കത്തിന് തടസമുണ്ടാക്കുന്നതല്ലേ.

പക്ഷെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലും തന്നെയോ ഹൈക്കോടതിയുടെ താൽക്കാലിക നിർദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി പരാതിയൊന്നുമുണ്ടാകാറില്ല. പ്രിൻസിപ്പൽമാർ ഹോൾട്ടിക്കുറുന്ന് നിഷേധിച്ചതിനെതിരായ ഹൈക്കോടതിയിൽ റിട്ട് ഹർജി കൊടുത്തു. പരീക്ഷിക്കുവാൻ അനുമതി മേടിക്കുന്ന ധാരാളം വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട്. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ വിദ്യാർത്ഥി പറയുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും ന്യായമുണ്ടോ എന്നു നോക്കി താൽക്കാലികമായി പരീക്ഷിക്കുവാൻ അനുവാദം കൊടുക്കുകയാണ് ഹൈക്കോടതി ജസ്റ്റിമാർ ചെയ്യുന്നത്. അതിനുകാരണം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് പരീക്ഷയെഴുതാൻ കഴിയാതെ പോകുകയെന്നവനാൽ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഭാവിയൊന്നാകെ ബാധിക്കുന്ന സംഭവമാണ്.

വാർഷിക പരീക്ഷയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളതാണല്ലോ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം. മുഴുവനും വർഷത്തിന്റെ അവസാനം ഏഴെട്ടു മാസങ്ങളിലായി നടക്കുന്ന പരീക്ഷയ്ക്ക് എഴുതുന്നതിന് ആളായിട്ടാണ് പലപ്പോഴും വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പരീക്ഷാ വിജയവും ഡിഗ്രി ബാധനയും, മാതൃകയും ഭാവിജീവിതം തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നത്. അങ്ങിനെ യുള്ള പരീക്ഷയ്ക്ക് എഴുതാൻ സാധിക്കാതെ വരുകയെന്നത് ബന്ധപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ജീവിതത്തിന്റേയും തൊഴിലിന്റേയും പ്രശ്നമാണ്.

ഏറ്റവും വിശാലബുദ്ധിയോടെ സാമൂഹ്യനീതിതത്വങ്ങളെല്ലാം അനുസരിച്ചു മാത്രമേ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ അനുമതി നൽകേണ്ടതാണെന്നും സമീപിക്കാവൂ. ഇക്കാരണങ്ങളിലാണ് കോടതികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന താൽക്കാലിക യനുമതികൾ പലപ്പോഴും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആശ്വാസമായിത്തീരുന്നത്.

രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെല്ലാം പ്രിൻസിപ്പൽമാരുടെ നടപടിയെ ചോദ്യം ചെയ്ത് ഹൈക്കോടതിയിൽ റിട്ട് ഹർജി ബോധിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരാകുകയില്ലല്ലോ. ഹർജി ബോധിപ്പിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം പരീക്ഷിക്കുവാൻ കോടതികൾ അനുമതി നൽകണമെന്നില്ല. ഇതുവക പ്രശ്നങ്ങൾ തീരുമാനിക്കാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ജസ്റ്റിമാരെക്കാൾ അർഹരായിട്ടുള്ളവർ പ്രിൻസിപ്പൽമാരും അദ്ധ്യാപകരും ഉൾപ്പെട്ട സെനറും അതിന്റെ തലവനായ വൈസ് ചാൻസലറുമാണ്. പക്ഷെ നമ്മുടെ പ്രിൻസിപ്പൽമാർക്കും അവരുടെ രക്ഷാധികാരികളായ മാനേജ്മെന്റിനും വിചിത്രമായ ധാരണകളാണുള്ളതെന്ന് അവരുടെ പെരുമാറ്റം വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്തിലും ഏതിലും ഹൈക്കോടതി ഇടപെട്ട് ഉത്തരവിട്ടാൽ അവർ വാലാട്ടി അനുസരിക്കും. അതുപോലെ അവകാശത്തിന്റേയും ഭരണഘടനയുടേയും പേരിൽ ന്യായീകരിക്കും. അപ്പോൾ അച്ചടക്കപാലനത്തിന്റെ പ്രശ്നമുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ സർവ്വകലാശാലയുടെ പരമാധികാരസഭയായ സെനറോ സിൻഡിക്കേറ്റോ ഇതുവക കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ ബാധമുണ്ട്. അവകാശത്തിൽ കൈകടത്തലായി. പ്രതിഷേധമായി, പ്രസ്താവനയായി. എം. പി. മമ്മന്റെ നടപടി ശരിവെക്കാത്ത സെനറിലെ ആക്ഷേപമുണ്ടാകും എന്ന്. എസ്. എസ്. പ്രസിഡണ്ട് കളത്തിൽ കവലായുധൻനായർ പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരീക്ഷിക്കുവാൻ അനുവാദത്തിനുവേണ്ടി പലതവണ ഹൈക്കോടതിയിൽ റിട്ട് ഹർജി സമർപ്പിച്ചുയരുകയുണ്ടായിരിക്കണം.

(ശേഷം 15-ാം പേജിൽ)

കമ്പോഡിയയിലെ സംഭവങ്ങൾ

സുബ്രതോസെൻ

അവർ എവിടെപ്പോയി മറഞ്ഞു? കഴിഞ്ഞ മാസാവസാനത്തിൽ മഹാനായ അലക്സാണ്ടർപ്പോലെയും നെപ്പോളിയനെയും പോലെയും കമ്പോഡിയയുടെ തലസ്ഥാനത്തേക്ക് മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്ന വിയറ്റ് കോങ്ങ് കാർ എവിടെപ്പോയി? മാർച്ച് 23-ന് യിലെ വാർത്തയനുസരിച്ച് “സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട കമ്പോഡിയൻതലവൻ നോറാം ഷിഹനെഴക്കിന്റെ അനുഭാവികളായ വിയറ്റ് കോങ്ങ് കാർ കമ്പോഡിയൻ തലസ്ഥാനമായ പോംപെനിന്റെ 54 കിലോമീറ്റർ അടുത്തെത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂഭൂഗോള റിപ്പോർട്ടുകളിലാണ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നത്. അടുത്ത ദിവസം ഈ ദൂരം 30 നാഴികയായി ചുരുങ്ങി. (ഇത്തവണ കിലോമീറ്ററിന്റെ കണക്കല്ല പറഞ്ഞത്) മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിയറ്റ് കോങ്ങ് പട്ടാളക്കാർ, ഏപ്രിൽ 1-നു സ്വയം സിംഹനെയെ പ്രതിരോധ സേനയെന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് മനസ്സമാറി കമ്പോഡിയൻ സംസ്ഥാനമായ പ്രെവെഞ്ചിന്റെ 12 നാഴിക ഉള്ളിലേക്കു നീങ്ങി സ്ഥാനമുറപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു വെന്നു തോന്നുന്നു. കമ്പോഡിയൻ സൈനികാധികൃതർ നൽകിയ വിവരമാണിത്. അടുത്ത ദിവസം ജനറൽ ലോങ്ങ്നോൽ ഒരു അറിയിപ്പ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതനുസരിച്ച് വടക്കേ വിയറ്റ് നാം കാർ നോറാം ഷിഹനെഴക്കി രാജകുമാരൻ പുതിയ ഭരണകൂടത്തെ തകർക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചതനുസരിച്ച് കമ്പോഡിയയുടെ ഒരു സൈനികവിഭാഗത്തെ ആക്രമിച്ചുവെന്നായിരുന്നു വാർത്ത. പോംപെനിയിൽനിന്നും 80 നാഴികയകലെ ക്രോറി സംസ്ഥാനത്തു് വെച്ച് ആക്രമണം നടന്നുവെന്നാണ് റിപ്പോർട്ട്. ഇതിനിടയിൽ പോംപെനിലേക്കു മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിയറ്റ് കോങ്ങ് കാർ വായുവിൽ അപ്രത്യക്ഷമായ പോലെ തോന്നുന്നു.

ഭാവനയിൽ ഇത്തരം കള്ളക്കഥകളുണ്ടാക്കി പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന റൊഷിൽ ദിവസവും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, സിംഹനെഴക്കിനുവേണ്ടി പടപൊരുതിയിരുന്ന വിയറ്റ് കോങ്ങ് കാർ വടക്കേ വിയറ്റ് നാം കാർ കമ്പോഡിയയിൽ താമസമാക്കിയ 60000 പേരിൽപ്പെട്ടവരായെന്നു പോംപെനിലെ ജനറൽമാർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല.

നേരത്തെ പറഞ്ഞിരുന്നത് 60,000 വിയറ്റ് നാം കാർ കമ്പോഡിയയിൽ താമസമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. ലാവോസിലെ പ്രധാനമന്ത്രി സെച്ചുനഫെമോരാജകുമാരനും അമേരിക്കൻ സുഹൃത്തുക്കളും ഇതിനകം പറയുന്നത് 50,000 വടക്കേ വിയറ്റ് നാം പട്ടാളക്കാർ ലാവോസിൽ കടന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ്. ഇതെല്ലാം കേട്ടാൽ തോന്നുക, വിയറ്റ് നാം വിമോചിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിട്ട് വിയറ്റ് നാം കാർ ഇപ്പോൾ ലാവോസും കമ്പോഡിയയും വിമോചിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നാണ്. ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം വിയറ്റ് നാം കാർ വിയറ്റ് നാമിന് പുറത്ത് പോയി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നുവത്രെ! അവരുടെ സമർത്ഥത്തെ പറ്റിയൊന്നും ചോദിച്ചു പോകരുത്.

ഭരണീയ വിമോചനത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഏതു ഗോറിലയേയും വിയറ്റ് കോങ്ങ് എന്നു വിളിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നുവെങ്കിൽ, ഇവിടെയും അവിടെയും എവിടെയും കാണപ്പെടുന്ന വിയറ്റ് കോങ്ങിന്റെ രഹസ്യം എളുപ്പത്തിൽ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയും. ലാവോസിലും കമ്പോഡിയയിലും അങ്ങിനെയുള്ള പോരാളികൾ ധാരാളമുണ്ട്. പാത്തറാ ലാവോവിന്റെ ഗോറിലകളേയും ഖ്മേർ റെജിന്റെ ഗോറിലകളേയും വടക്കേ വിയറ്റ് നാം കാർനോ, വിയറ്റ് കോങ്ങ് കാർനോ വിളിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ സ്വന്തം ജനതക്കെതിരായി അമേരിക്ക നടത്തുന്ന നഗ്നമായ കടന്നുകൂട്ടലുകളെ ന്യായീകരിക്കാൻ സൗകര്യമൊക്കെ ലോങ്ങ്നോലിനും എങ്ങിനെ ബാധിക്കും? കമ്പോഡിയയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും കലാപകാരികളെ വിയറ്റ് കോങ്ങ് കാർ എന്നു മുദ്രകുത്താൻ എളുപ്പമാണ്. ഭക്ഷണ വിയറ്റ് നാമിൽ താമസിക്കുന്ന വളരെയധികം കമ്പോഡിയക്കാർ (ഖ്മേർക്രോം എന്നു വിളിക്കുന്നവർ) അമേരിക്കയുടെ കൂട്ടക്കൊലയും ആക്രമണവും കാരണം കമ്പോഡിയയിലേക്കു ഓടിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. താരതമ്യേന രക്ഷ കൂടിയ കമ്പോഡിയൻ പ്രദേശത്തു് ഭക്ഷണ വിയറ്റ് നാം കർഷകർ മാറിത്താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഖ്മേർക്രോം വിയറ്റ് നാമിന് കർഷകരും, അമേരിക്കയുടെയും ഭക്ഷണ വിയറ്റ് നാമിന്റെയും ചോര പട്ടാളത്തോടു് വളരെ മയ്യു് ഭയംനും കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തീർച്ച. ക

മ്പോഡിയയിൽ കടന്നു അവരുടെ ഗ്രാമത്തെ ആക്രമിച്ചവരാണ് ഈ ചോര പട്ടാളക്കാർ. കമ്പോഡിയയിലെ അട്ടിമറിയെ തുടർന്നു ജനറൽ ലോണിന്റെ മെന് സമ്മതത്തോടെ അമേരിക്കക്കാർ കമ്പോഡിയയുടെ അതിർത്തിയിലുള്ള ഗ്രാമങ്ങൾ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ ആളുകൾ യാങ്കികളേയും അവരുടെ കമ്പോഡിയൻ പാണിയാളുകളേയും ചെറുത്തു നിന്നെങ്കിൽ അത് സാധാരണമാണല്ലോ? അവരെ വിയറ്റ് കോങ്ങ് കാർനോ വിളിക്കുന്നതിൽ അതുതമിട്ടല്ലോ. അട്ടിമറിക്കു തൊട്ടു മുമ്പ്, ഭക്ഷണ വിയറ്റ് നാമിന്റെയടുത്തുള്ള കമ്പോഡിയൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ വംഷിങ്ങ്ടൺ പോസ്റ്റിന്റെ ലേഖകനായ ടി. ഡി. അൽമാൻ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവിടെ വിയറ്റ് നാം കാർഭയൊന്നും കാണില്ല. പോംപെനിലെ അധികാരികൾ കമ്പോഡിയക്കകത്തു് വിയറ്റ് കോങ്ങ് കാർ പഠിച്ചു നട്ടകളെ കഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് കേട്ടു പ്രാദേശികയുദ്ധഭാഗസ്ഥന്മാർ പോലും ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സമാധാനപരമായിക്കഴിഞ്ഞ കമ്പോഡിയൻ ഗ്രാമങ്ങളെ അമേരിക്കൻ ബോമ്പർ വിമാനങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ആൽമാൻ വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ പോംപെനിയിൽനിന്നും വംഷിങ്ങ്ടണിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നതും ‘നീക്കുപ്പക്ഷ’ വാർത്ത ഏജൻസികൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതുമായ പ്രചരണത്തിൽ ഇത്തരം ഒറ്റപ്പെട്ട ശബ്ദം അനിവാര്യമായും മുങ്ങിപ്പോയി.

കമ്പോഡിയയിലെ വിയറ്റ് നാം കാർ

എതിരാളികളെ വിയറ്റ് നാം കാർ എന്നു മുദ്രകുത്തി തടയുവാൻ ജനറൽ ലോങ്ങ്നോലിനു മറ്റു ചില സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ട്. കമ്പോഡിയയിലെ 60 ലക്ഷം ജനങ്ങളിൽ വിയറ്റ് നാം കാരുടെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ നാലു ലക്ഷത്തിനും നാലു ലക്ഷത്തിനുമിടക്കുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ കച്ചവടക്കാരും കർഷകരും വെറെതൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരുമാണ്. കമ്പോഡിയൻ സമൂഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന പട്ടിയിൽ നിൽക്കുന്നവരായതുകൊണ്ടു് അവരിൽ മിക്കവരും ഇടുപക്ഷ ചായു വുള്ളവരാണ്. വിയറ്റ് നാമിലെ സമൂഹ ഭരണകൂടം നടത്തുന്ന സമരത്തോടു് അനുഭാവമുള്ളവരാണ്. ഇടുപക്ഷ ശക്തികളെ മർദ്ദിച്ചൊതുക്കാൻ ശ്രമത്തിൽ അവരെ വികസന മോഹികളായ വിയറ്റ് നാം കാരുടെ ഏജൻറുമാരെന്നു വിളിക്കാൻ കമ്പോഡിയൻ ഗവർണ്മെന്റിനു.

എളുപ്പം സാധിക്കും. ഖമേർ ക്ഷേത്രം വിധവ്നാകാർക്കു പരമ്പരാഗതമായുള്ള വിഭാഷം ആളിക്കത്തിക്കാനും കഴിയും. കമ്പോഡിയയിലെ ഗിരിവർഗ്ഗക്കാരും (ഖമേർലിയ) ഖമേർരെജ് (മുവപ്പ് ഖമേർ) എന്നറിയപ്പെടുന്നതും ഒളിവിലുള്ളതുമായ കമ്പോഡിയൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് സംഘടനയിലെ കർഷകരായ ഒളിപ്പോരാളികളും ചേർന്നു 1967-ൽ കമ്പോഡിയൻ സേനയെ ആക്രമിച്ചു മുതൽ അവരെ വിധവ്നാമിന്റെ "ഭോജൻ കുതിര"യെന്നു ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ട്. പാത്താറിലാമാവിനെ വിധവ്നാമീസ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ചട്ടക്കമ്മനം തായ്‌ലണ്ടിലെ ജനകീയമുന്നണിയെയും ബർമ്മയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെയും പെക്കിങ്ങിന്റെ ചട്ടക്കമ്മനം വിളിക്കുന്നതുപോലെതന്നെയാണിത്. സിഹനയെക്കുറിച്ചും രാജകുമാരൻ പിൻതുടരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സമധാനത്തിന്റെയും നിഷ്പക്ഷതയുടെയും നയങ്ങൾക്കു ഹാനോയ് അചഞ്ചലമായ പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് തന്റെ എതിരാളികളെയെല്ലാം വിധവ്നാമീസ്കാരായി ചിത്രീകരിക്കാൻ ജനറൽ ലോങ്നോലിനു എളുപ്പമായിരുന്നു. രാജകുമാരന്റെ നയത്തിനു ഹാനോയ് പന്ത്രണ്ടുകൊടുക്കുന്നതിനെ, രാജകുമാരനുവേണ്ടി കമ്പോഡിയയിൽ നടത്തുന്ന സൈനിക ഇടപെടലായും ചിത്രീകരിക്കാൻ ജനറൽ ലോങ്നോലിനു എളുപ്പമാണ്. കോംപോങ്ങ്ലം പ്രവിശ്യയിൽ സിഹനയെക്കുറിച്ചു പിന്തുണ നൽകുന്ന യുവാക്കളും വിദ്യാർത്ഥികളും ഗവണ്മെന്റ് ഓഫീസുകൾ ആക്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത് പൂർണ്ണമായി അടിച്ചമർത്താൻസാധിച്ചില്ല. വിധവ്നാമീസ്കാർ ഇത്തരം ദേശഭ്രാന്തപ്രവർത്തി നടത്താൻ അവരെ ഇളക്കി വിട്ടിരിക്കുകയാണെന്നാണ് ലോങ്നോൽ വ്യഖ്യാനിച്ചത്.

എന്നിരുന്നാലും, കമ്പോഡിയയിൽ വിധവ്നാമീസ് കോങ്ങ്കാർ നടത്തുന്ന ആക്രമണം, എന്നിങ്ങനെ ശബ്ദം കോലാഹലമുണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ ജനറൽ ലോങ്നോലും അയാളുടെ അമേരിക്കൻ യജമാനന്മാരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഗണനീയമായ കാര്യങ്ങളുണ്ട്. കമ്പോഡിയയുടെ നിഷ്പക്ഷതയെ കാരാറിൽ പറഞ്ഞുകയും കമ്പോഡിയയിലെ ഇടതുപക്ഷ ശക്തികളെ മർദ്ദിച്ചൊതുക്കാൻ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വ വാദികളോട് ഒത്തുചേരുകയും (ഇത് മൂടി വെക്കാനാ

ണ് വിധവ്നാമീസ്കാർക്കെതിരായി കള്ള പ്രചാരണം നടത്തിയിരുന്നത്) ചെയ്തത് വഴി പോംപെനിയിലെ ജനറൽമാർ രാജ്യത്തെ മറ്റൊരു വിധവ്നാമീസ് ആക്രമണത്തിനിരയാകുകയാണ്. പോം പെനിയിൽ സി. ഐ. എ. താങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഭരണകൂടത്തെ വിധവ്നാമീസ് കോങ്ങ്കാർ ആക്രമിക്കേണ്ടതില്ല. വിധവ്നാമീസ് കോങ്ങ് എന്നു വിളിക്കുന്ന വിധവ്നാമീസ്കാരായ വിമോചനപ്പോരാളികളുടെ കാലടിപ്പാടുകൾ പിന്തുടരാൻ കമ്പോഡിയയിലെ ജനങ്ങളെ ഭരണകൂടം തന്നെ നിർബന്ധിതരാക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സിഹനയെക്കുറിച്ചും രാജകുമാരൻ തീർപ്പായി അമേരിക്കാവിരുദ്ധ നയത്തിനുള്ളതും വിധവ്നാമീസ് ഭരണീയ വിമോചന സേനയുടെ മാതൃകയിൽ കമ്പോഡിയയിൽ വിമോചന സേനരൂപീകരിക്കണമെന്ന ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യ വാദികളും അവരുടെ കമ്പോഡിയൻ ശിങ്കിടികളും തന്നെയാണ് അതിനുത്തരവാദികൾ. സിഹനയെക്കുറിച്ചു പുറത്താക്കിയത് വഴി അമേരിക്കക്കാരും അവരുടെ കമ്പോഡിയൻ പാവകളും കൂടി കമ്പോഡിയയുടെ ചരിത്രത്തെ പുതിയ വഴിത്തിരിവിലെത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ അവസാനത്തിലേക്കു എത്തിക്കുന്ന വഴിത്തിരിവാണ്.

ഭരണകൂടത്തെ അട്ടിമറിവരുടെ സ്വാഭാവികതയെക്കുറിച്ചും ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചും ഉത്തരവാദിത്വം നടത്തേണ്ടയാവശ്യമില്ല. അട്ടിമറിക്കു ശേഷം അവരെടുത്ത നടപടികളും വടക്കേ വിധവ്നാമീസ്കാരെ പുറത്താക്കുന്നതും പോംപെനിയിലെ പി. ആർ. ജി. മിഷനുകളെ പുറത്താക്കുകയും കണ്ടാൽ അവർ ഏതു താല്പര്യത്തെയാണ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെന്നു കാണാൻ വിഷമമില്ല. പക്ഷെ നോറഡം രാജവംശത്തിലെ ഉത്തരവാദിയായ നോറഡം സിഹനയെക്കുറിച്ചും രാജകുമാരൻ ഒരു ഭരണീയ വിമോചന സമരത്തിന്റെ നായകനായി വരുന്നുത് ഉത്തരവാദി ചിലർക്കു പ്രയാസമുണ്ടാകും. അയാൾ കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധനല്ലേ? അയാൾ തന്നെയല്ലേ ധീരനായ വിധവ്നാമീസ്കാർ കമ്പോഡിയക്കെതിരായി വികസനമോഹമുണ്ടെന്നു പലതവണ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളത്? പുതിയ ഭരണകൂടത്തിനെതിരായി ഒളിപ്പോർ നടത്തണമെന്ന അയാൾ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത് കേവലം അവസരവാദമല്ലേ? അങ്ങിനെയൊക്കെ പെക്കിങ്ങും ഹാനോയിയും എതിരാണ് രാജകുമാരൻ പിന്തുണ

നൽകുന്നത്? സിഹനയെക്കുറിച്ചും ഇത്രയും കാര്യം മർദ്ദിച്ചു ഇടതു പക്ഷ ശക്തികൾ ഇപ്പോൾ സിഹനയെക്കുറിച്ചും ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭരണീയ വിമോചനസേനയുണ്ടാക്കി പുതിയ ഭരണകൂടത്തെ പുറത്താക്കണം എന്നിങ്ങനെ പ്രതീക്ഷിക്കാനാവും? ഇതുകടം കഥകൾക്കെല്ലാമുള്ള യുത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ടത് ഇന്തോചീനയിലെ പൊതുവായ സാഹചര്യങ്ങളിലും കമ്പോഡിയയിലെ പ്രത്യേക സംഭവ വികാസങ്ങളിലും സിഹനയെക്കുറിച്ചും അഭ്യന്തര വിഭേദനയങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ചു കമ്യൂണിസത്തോടും അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്തോടുമുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലുമാണ്.

ശൈശവാവസ്ഥയിലുള്ള കമ്പോഡിയൻ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നേതാവിന്റെ മുതലുപരിഷ്കരണ ആലോചന നിലക്കാണ് സിഹനയെക്കുറിച്ചും അഭ്യന്തര, വിഭേദനയങ്ങളെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. ഒരു സംരക്ഷിത രാഷ്ട്രമെന്ന നിലയിൽ ഫ്രെഞ്ചുകാർ കമ്പോഡിയ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് 1941 ലാണ് 18 വയസ്സായ നോറഡം സിഹനയെക്കുറിച്ചു കമ്പോഡിയയുടെ രാജാവുക്കിയത്. ഫ്രെഞ്ചുകാരുടെ കരുണയെക്കുറിച്ചും സ്ഥാനം കിട്ടിയ രാജകുമാരൻ ആരും ഭരണത്തിൽ ഫ്രെഞ്ച് ഭരണത്തിന് എതിരായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ കമ്പോഡിയയിലുൾപ്പടെ ഇന്തോചീനയിലൊന്നാകെ ഫ്രഞ്ച് വിരുദ്ധഭരണീയപ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്രാപിച്ചപ്പോൾ, നേതൃത്വം നിലനിൽത്താളുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഫ്രാൻസിയിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം നേടാനുള്ള ശ്രമത്തിൽനിന്നു മാറ്റം ഭരണീയ ശക്തികളെ തടഞ്ഞുനിൽക്കുകയാണെന്നു സിഹനയെക്കുറിച്ചും രാജകുമാരൻ മനസ്സിലാക്കി. മാറ്റമുണ്ടാക്കാനാകാതെ പ്രസിദ്ധനാണ് താനെന്നു സിഹനയെക്കുറിച്ചും വിശ്വസിച്ചു. സ്വന്തം നാട്ടുകാർക്കെതിരായി കൊളോണിയൽ ശക്തിയുമായി യോജിച്ചിരുന്ന അവരുടെ കൂടെക്കൂടി ഒത്തുതീർപ്പുകളുണ്ടാക്കുകയാണ് മാറ്റമുണ്ടാക്കാനാകാതെ ചെയ്തത്. വിധവ്നാമീസ് ഫ്രഞ്ച് ഇസാറക്കും പിന്തുടർന്നുവരിമ്പിൽ ഭരണീയ പ്രസ്ഥാനത്തെ അക്രമമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിയാൻ അനുവദിച്ചാൽ, നേതൃത്വം തന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുമെന്നു സിഹനയെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കി. പിന്നീട് കമ്പോഡിയൻ ഫ്രാൻസിന്റെ സഹായമൊന്നും ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും രാജകുമാരൻ വിചാരിച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം, തന്റെ പിന്നോക്കരാജ്യവികസിപ്പിക്കുന്നതിനും ഫ്രാൻസിന്റെ സഹായം ആവശ്യമാണെന്നും

മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മതത്തെ മോചിപ്പിക്കാനുള്ള പൂമാത്രം പലയിടത്തും നടക്കുന്നുണ്ട്. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അയ്യപ്പ സേവാസംഘത്തിന്റെ രജതജൂബിലിയോ ഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ച് സർവ്വമതസമ്മേളനം നടത്തിയതും പൂമാത്രമേതിലൊന്നാണ്. എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം സർവ്വമത സമ്മേളനം കൊണ്ട് ഉണ്ടായതായി അതിന്റെ ഭാരവാഹികൾക്കു പോലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാവില്ല. അതിലൊട്ട് അതൃപ്തിയുണ്ടല്ലോ. കാരണം മതം കൊണ്ട് തന്നെ ഒരു പ്രയോജനവും ലോകത്തിനുണ്ടായിട്ടില്ല.

പക്ഷെ മതം മനുഷ്യരക്തം ചിതുകയും ഭിന്നിപ്പിക്കുകയും മനുഷ്യന്റെ ചിന്താശക്തി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിനു നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ചരിത്രത്തിലുണ്ട്. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മതസമ്മേളനത്തിലും അർത്ഥശൂന്യമായ ഭിന്നിപ്പ് കാണാൻ വിഷമമെന്നുമാവില്ല. സർവ്വമത സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രാരംഭ സമ്മേളനം ഉൽഘാടനം ചെയ്യുകൊണ്ട് ഡോക്ടർ നടരാജഗുരു പറഞ്ഞു.,,

മതങ്ങൾക്ക് ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടേതായ ഒരു വശവും വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുടേതായ മറൊരു വശവുമുണ്ടാകുന്നു. വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളെ ഏകീകരണ ക്ഷമമാക്കി അതിലൂടെ വിവിധ മതങ്ങളിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ സമന്വയിക്കുകയാണ് ഇന്ന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളത്. ഈ സമന്വയപ്രക്രിയയിൽ അനിവാര്യമായിട്ടുള്ളത് മനുഷ്യമേധയിൽ ഉടലെടുത്ത ആശയങ്ങളെ വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു അവയുടെ ഉപന്യേതാക്കൾ അവലംബിച്ചു സാർവ്വജനീനമായ ഭാഷയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ടാക്കുകമത്രമാണ്.

താനൊരു മതവിശ്വാസിയെന്ന നിലയിലല്ല സമ്മേളനം ഉൽഘാടനം ചെയ്യുന്നെത്തിയിട്ടുള്ളതെന്ന പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാണ് നടരാജഗുരു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. വിവിധ മതങ്ങളിൽ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുന്നു. മതങ്ങൾക്കു ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ വശവും വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുടെ വശവുമുണ്ടെന്നാണ് നടരാജഗുരു പറയുന്നത്. ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ പൂർണ്ണ മതത്തിനു ബാക്കിയൊന്നുണ്ടാകുകയില്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. കാരണം പൂജാ രീതികളും ആരാധനാ സമ്പ്രദായവും നേരായ്മയും പ്രതവം ക്ഷേത്രങ്ങളും പള്ളികളും ഒക്കെയാണ് മതത്തെ നിലനിർത്തുന്നത്. ഇ

താണ് മതത്തിന്റെ രൂപം. ഇവയില്ലാത്ത മതം ശരീരമില്ലാത്ത ആത്മാവ് നിൽക്കുന്നുവെന്നു മതക്കാർ പറയുന്ന വിസ്തൃതത്തിന്റെ മറ്റൊരു രൂപം തന്നെയാണ്.

ഒരേ മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്ന ഏതെങ്കിലും രണ്ടാൾക്കു പൊതുവായ വിശ്വാസം കണ്ടെത്താൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. നടരാജഗുരു തന്നെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ഹിന്ദുമതത്തിൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടു പേർ ഒരേ വിശ്വാസക്കാരായി ഉണ്ടാകുമോ? ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു തീർത്ഥയാത്ര നടത്തി നേണം വീളിച്ചുചൊല്ലുന്ന ലക്ഷ്മണക്കുറിശ്ശി ശബരിമല ഭക്തന്മാരിൽ ആർക്കെങ്കിലും പൊതുവായ ഒരു മത വിശ്വാസം ഉണ്ടെന്നു യുക്തിപൂർവ്വം തെളിയിക്കാൻ കഴിയുമോ? പോകട്ടെ അയ്യപ്പസേവാസംഘം പ്രസിഡന്റ് എം. കെ. കെ. നായരും നവീന അയ്യപ്പഭക്താത്തമൻ സി. എൻ. ശ്രീകണ്ഠനായരും, തുട കീറിപ്പിറന്നയാളാണ് ശാസ്ത്രം എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് ശിവനും മോഹിനിയും കൂടി നടത്തിയ ലൈംഗിക ലീലകളെക്കുറിച്ച് ഉട്ടക്കുകൊട്ടിപ്പാട്ടു നടത്തി കലിതുള്ളി മലകയറിവരുന്ന പാവപ്പെട്ടവരിൽ എത്രയോ പേർ അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരായുണ്ട്.

സത്യം അതൊന്നുമല്ല. മതത്തിന്റെ ആചാരങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിലും ശാസ്ത്രീയവീക്ഷണത്തിന് നീരക്കുന്ന ഒന്നുമില്ല. ഒരേ മതത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളിൽപ്പോലും അന്വേഷിച്ചു ചെന്നാൽ കണ്ടെത്താവുന്ന പൊതുപ്രമാണം കിട്ടുകയില്ല. ക്രിസ്തവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ട്. പക്ഷെ, ദൈവത്തിന്റെ മകനായി ക്രിസ്തു ജനിച്ചുവെന്നോ ക്രിസ്തു അന്ത്യം കാണിച്ചുവെന്നോ വിശ്വസിക്കാത്ത ക്രിസ്ത്യാനികളേയും കാണാം. ശാസ്ത്രീയതയുടെയും യുക്തിചിന്തയുടേയും ഈ യുഗത്തിൽ നിൽക്കുകയുള്ളിയില്ലാത്ത ചത്തുപോയി പൊതുവിശ്വാസത്തെ തേടി നടക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

മതസമ്മേളനത്തിൽ തീരുവനന്തപുരം ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ബെനഡിക്ട് മാർഗ്രിഗോറിയോസ് ചെയ്ത പ്രസംഗം തന്നെ ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. “ഓരോ മതക്കാരും തന്റെ മതത്തിൽ കിടയറ എന്തോ ഉള്ളതായി വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നിരിക്കെ, ഈ വീയമൊരു പാർലിമെന്റ് മ

തേതരമായിരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു ആർച്ച് ബിഷപ്പ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആർച്ച് ബിഷപ്പ് പറഞ്ഞത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഒറ്റ മതവിശ്വാസിക്കും യഥാർത്ഥ മതേതരവാദിയാകുക സാദ്ധ്യമല്ല. (മലയാള രാജ്യം മേ 5, ചൊവ്വാഴ്ച) ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഗ്രിഗോറിയോസിനും സഭാമൂല്യം. അയ്യപ്പ സേവാസംഘം നടത്തുന്ന മതപാർലിമെന്റ് മതേതരമാകുകയില്ലെന്നാണല്ലോ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് പറഞ്ഞതിന്റെയർത്ഥം. ശരിയാണ്. ഏതെങ്കിലും മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നയാൾ മറ്റു മതങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരുകാരനെ തരമില്ല. അതാണു വിശ്വാസങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും. തമ്മിലുള്ള അന്തരം. വിശ്വാസം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണ്. നിഗമനം യുക്തിപൂർവ്വമുള്ളതാണ്. മതം വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാകയാൽ അടിസ്ഥാനരഹിതമാകുന്നു.

മാർഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ ഒരു സത്യം പറഞ്ഞു പോയെങ്കിലും അദ്ദേഹം മതസൗഹൃദമെന്ന കാപട്യത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നുണ്ട്. വത്തിക്കാൻ റേഡിയോ 1969ലെ റംസാനോടനുബന്ധിച്ച് ‘ആശംസകൾ അർപ്പിക്കുകയും ക്രിസ്തുമസ്സ് വേളയിൽ മുസ്ലീമുകൾ അതിനു മറുപടിയെന്നോണം അഭിവാദനം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു അദ്ദേഹം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ പുറമെക്കുള്ള ചില ഭംഗിവാക്കുകളിൽ കവിഞ്ഞു ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ മത സൗഹൃദമുള്ളതെന്നു തരമില്ലെന്നു കാണാൻ കഠിന യുദ്ധങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കു നോക്കേണ്ടതില്ല. നൈജീരിയയിൽ 1969ൽ നടന്ന അഭ്യന്തരയുദ്ധം തന്നെ അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. നൈജീരിയൻ ഫെഡറേഷനിൽ മുസ്ലീമുകൾക്കുണ്ടാണു ഭൂരിപക്ഷം മെന്നെതുകൊണ്ട് ബായഹുയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അഭ്യന്തര യുദ്ധത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനത്തിനും പ്രേരിപ്പിച്ചതിൽ ക്രിസ്തീയ മിഷണറിമാർക്കു പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. മാർപ്പാപ്പ തന്നെ ബായഹുയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പേരിൽ കണ്ണീരൊഴുക്കുകയുണ്ടായി. റൂറൈയെക്കൂടി പോകാതെ നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളത്തിലെ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ കഴിഞ്ഞയാഴ്ച നടന്നതും ഈ മതസൗഹൃദമുള്ളതിന്റെ കാപട്യം തുറന്നു കാണിക്കുന്ന സംഭവമായിരുന്നു.

പന്ത്രണ്ടിൽ മതമേധാവികൾ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു എല്ലാ മതങ്ങളിലേയും സത്യമൊന്നാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച് കപടനാടകമാടുന്നവയവസരത്തിൽ തന്നെ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ

ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്ലീമുകളും പരസ്പരം പടയോരുക്കം നടത്തുകയായിരുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഏതോരം മുസ്ലീമുകളെ കള്ളുകുടിച്ച് ലക്ഷിപ്പാതായ ചിലർ—അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നാണ് പറയുന്നത്—കത്തിക്കൊന്നു തിരിൻ പേരിലാണ് മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ ഭീകരവധം നടമാടിയത്. അയ്യപ്പസേവ സംഘക്കാർ സർവ്വമത സമ്മേളനം ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ 144 പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഭൂരിപക്ഷമുള്ളിടത്ത് നിന്നും മുസ്ലീമുകളെ നിർബന്ധിച്ച് കടിയറക്കിപ്പറഞ്ഞയച്ചു. അതേപോലെ തന്നെ മുസ്ലീമുകളുടെ ഭൂരിപക്ഷമുള്ളിടത്ത് നിന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളും കടിയറക്കപ്പെട്ടു. ഇരു കൂട്ടരും സംഘം തിരിഞ്ഞത് “എതിരാളി”കളുടെ നേരെ ആക്രമണം നടത്താൻ തയ്യാറായിത്തീർന്നതിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു. സർവ്വമതസമ്മേളനത്തിലാലും തന്നെ ഇതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടു.

ഒരോ മതക്കാരനും തന്റെ മതത്തിൽ കിടയറത്തായി എന്തോ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നിരിക്കെ, പാർലിമെന്റർ മതേതരമായിരിക്കുവാനല്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു തീർത്തവനാണു ആർച്ച് ബിഷപ്പ് തന്നെ മറ്റൊരിടത്ത് പറയുന്നത് യഥാർത്ഥ മതം മനുഷ്യനെ ഒന്നാകെ പരിഗണിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിയിൽ മതം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ചില ദുഷ്ടഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ തിന്മയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല അതിനെ വിലയിരുത്തേണ്ടതെന്നു അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യനെ ഒന്നാകെ പരിഗണിക്കുന്ന യഥാർത്ഥമതം എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നോ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമെന്നോ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പറയാനോട്ടാവുകയുമില്ല. മനുഷ്യനെ ഒന്നാകെ യഥാർത്ഥ മതം പരിഗണിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിന്റെയർത്ഥം എല്ലാവരും അതു പറയുന്നയാളുടെ മതം സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ്. മതം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണത്രെ കഴുപ്പത്തിനു കാരണം. ആരാണ് ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നത്. ഒന്നുകിൽ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ കൂട്ടുകാരായ മതമേധാവികൾ, അതല്ലെങ്കിൽ മതവിരുദ്ധാസികൾ. രണ്ടുപക്ഷം അതു ചെയ്യുവാൻ നില നിൽപ്പില്ല. കാരണം മതം തന്നെ ദുർവ്യാഖ്യാനമാണ്. തിന്മയുടെയടിസ്ഥാനത്തിൽ മതത്തെ വിലയിരുത്തരുതെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

എന്തെങ്കിലും നന്മ മതം കാരണം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയുമോ? ചരിത്രത്തെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി പഠിക്കുന്നയാർക്കും തന്നെ മതം തിന്മയല്ലാതെ നന്മ ചെയ്യുവെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണാനാവില്ല. മതം ഉണ്ടായിട്ടു തന്നെ മനുഷ്യർ ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധയോടെ പെരുമാറുന്നുവെന്നും മതമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യർ ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ നീചമായി പെരുമാറുമായിരുന്നുവെന്നും മതവാദികൾ വാദിച്ചു കേൾക്കാറുണ്ട്. ഇത് പോലീസ് കാരാളത്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യർ കക്കാതിരിക്കുന്നതു എന്നു പറയുന്നതു പോലെയാണ്.

അവസാനം തിരുവനന്തപുരം ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മതത്തിനു പുതിയൊരു ചുമതല കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. “ഇന്നാട്ടിലെ 70 ശതമാനത്തോളം വരുന്ന പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾക്ക് ആശ്വാസമരുളുന്നതിനുള്ള പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യണമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹ്വാനം. മെയ്യുന്നടത്തോ, പ്രയോജനപ്രദമായ യാത്രയും ചെയ്യാതെ, കൊട്ടാരങ്ങളിലും അരമനകളിലും പട്ടമെത്തകളിൽ കഴിയുകയും വിഭജനങ്ങളിൽ നിന്നിറക്കുമതി ചെയ്ത മിന്നൻ കാടുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇത്തരം ദൈവദൂതന്മാർ പാവങ്ങളെ സേവിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നതു വഞ്ചന തന്നെയാണ്. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആതുര സേവന ചരിത്രമെല്ലാം വളരെ പൊക്കിപ്പിടിച്ച് വാഴ്ത്തപ്പെടാറുണ്ട്. ആതുരത്വവും വിദ്യാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ കഥകളും ക്രിസ്തീയ മതമേധാവികൾ പറഞ്ഞു കേൾക്കാം. ഉള്ളിലുള്ള അന്ധതയും വർഗ്ഗീയതയും മറച്ചുപിടിച്ച് ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാരുടെ സേവനത്തെ ഇതര മതക്കാരും പ്രശംസിക്കുന്നതു കേൾക്കാറുണ്ട് എന്നാൽ ആരും ഓർക്കാത്ത സത്യം അപ്പുറത്തുണ്ട്. ആയിരത്തിലേറെക്കൊല്ലം ക്രിസ്തീയമതമേധാവികൾ യൂറോപ്പിൽ പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്കെതിരായി നടത്തിയ ചൂഷണത്തിന്റേയും മർദ്ദനത്തിന്റേയും കഥയാണ്. ക്രിസ്തു ആതുരസേവനം പഠിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു മുഖവാനും മതമേധാവികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നില്ലേ? യഥാർത്ഥത്തിൽ മതമേധാവികളുടെ ചൂഷണത്തിനെതിരായി പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് പ്രസ്ഥാനം ഉടലെടുക്കുകയും ശാസ്ത്രീയ നേട്ടങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥതയിൽ യുക്തിയുടെ യുഗം പീഠിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മതമേധാവികൾ അസ്തിത്വം ന്യായീകരിക്കുന്നതിനുള്ള തീയ്യ ഉപായമാണ് ആതുരസേവനം. അ

തുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഒരു ഇരുന്തുകൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ പഴക്കമുള്ള ഒറ്റ ക്രിസ്തീയ ആതുര സേവന സ്ഥാപനവും ലോകത്തിലില്ലാത്തത്. മതം പാവപ്പെട്ട വരെ സേവിച്ചിട്ട് ഇനി ലോകത്തിനൊരു ഗുണമുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല തന്നെ.

യുക്തിപൂർവ്വമായ വലിയ തത്വചിന്തയൊന്നുമില്ലാതെ ക്രിസ്തുവിനേയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തേയും അടിസ്ഥാനമാക്കി നില നിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ക്രിസ്തുമത മേധാവികൾ ആതുരസേവനം വഴി തത്തിന്റെ നിലനില്പ് ന്യായീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾതന്നെ പന്മനയിൽക്കൂടിയ ഹിന്ദു സന്യാസിമതം പണ്ഡിതന്മാരും ജ്ഞാനവും യോഗവും മറ്റും പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയ ഗ്രന്ഥമാണ് ഭഗവദ് ഗീതയെന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് സ്വാമി ആത്മാനന്ദന്റെ പ്രസംഗം “സതപരജന്മമോ ഗുണങ്ങളെ വേറിട്ടു കാണിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യ ഗുണാതീതമായ ഒരവസ്ഥ ഭഗവദ് ഗീത നിർദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നാണ് ആത്മാനന്ദയുടെ അഭിപ്രായം. “ഹിന്ദു വായാലും ക്രിസ്ത്യാനി വായാലും മുസ്ലീം ആയാലും അവരല്ലെല്ലാം മനുഷ്യരായിക്കണണമെന്നും ആ സമീപനരീതി ചട്ടമ്പി സ്വാമികളും ത്രീനാറായണ സ്വാമികളും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. സ്വാമിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ എന്തോ കുറേ സമതമുള്ളതുപോലെത്തോന്നുന്നില്ല. മതത്തിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യർ അകറ്റിനിർത്തപ്പെട്ടതിന്റെ അപരായം തുറന്നു സമ്മതിക്കാൻ സ്വാമി തയ്യാറാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതു. മൃതങ്ങളെയാരാധിക്കുകയും മനുഷ്യരെ തൊട്ടു കൂടാത്തവരായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്ത മതത്തെ തത്വ ചിന്തകൊണ്ട് രക്ഷപ്പെടുത്താനുള്ള വെമ്പൽ മറ്റൊരു ഹിന്ദു സന്യാസികളുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലെല്ലാപോലെ സ്വാമിയുടെ പ്രസംഗത്തിലും കേൾക്കാം.

ഇശ്വരനെ അനുസരിക്കലാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ സന്ദേശമെന്നു ഖുറാനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ച എം. മുഹമ്മദ് യൂസഫ് അൻസാരിയുടെ പ്രസംഗം. (മയാള രാജ്യം-മെയ് 6 ബുക്ക്) കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇവനെപ്പറ്റി ഇശ്വരനെക്കാലയെന്നു ആരും ചോദിച്ചുപോകും. ദൈവത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങണമെന്നതാണത്രെ ഖുറാന്റെ സന്ദേശം. ഇങ്ങനെയടക്കി വാഴാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഇശ്വരനെ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ കരണക്കുറി നോക്കി രണ്ടു

8 ശൂണ്യീകാരനായ യുവമതേതരത്വവാദി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച ദിലീപ്പ് ചിത്രേ

പന്ത്രണ്ട് വർഷം മുമ്പ് ഒരു മറാഠി മാസികയുടെ തിങ്ങിനിറഞ്ഞ പഴഞ്ചൻ ഓഫീസ് മുറിയിൽവെച്ചാണ് ഞാൻ ഹമീദ് ദൽവായിയെ കണ്ടത്. ആ സമയത്ത് അദ്ദേഹം ഒരു ചെറുകഥാകൃത്തെന്ന നിലയിൽ അറിയപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയത്. എന്നിട്ടും പ്രായം കുറവായിരുന്നു. സാഹിത്യവൃത്തങ്ങളിൽ മിക്കവാറും അജ്ഞാതനായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എന്റെ ലേഖനങ്ങൾ കൊണ്ടു നടക്കുന്നത് അന്നു എന്റെ പതിവായിരുന്നു. (സാഹിത്യ വർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ട് നടക്കാൻ ഏറ്റവും എളുപ്പമുള്ള കവിതകളാണ് ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കൊണ്ടു നടക്കാൻ എളുപ്പമായിരുന്നു.) കഥൻ ചോർ (മൃതശീല കഴിക്കുന്നവൻ) എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം ഉജ്വലമായ ഒരു ചെറുകഥ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കാഴ്ചക്കു അദ്ദേഹം വളരെയൊന്നും മാറിയിട്ടില്ല. പക്ഷെ, എന്റെ നേരിയ ഓർമ്മയിൽ അന്നു അദ്ദേഹത്തിനു നീണ്ട താടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഞാനും താടി വളർത്തിയിരുന്നു. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ താടിക്കു മറ്റൊരു തരം പ്രാധാന്യമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഉച്ചാരണരീതിയിൽ ആധികാരികമായിട്ടാണു അദ്ദേഹം മറാഠി സംസാരിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും അദ്ദേഹം മുസ്ലീമായിരുന്നു. നല്ല ഒഴുക്കുള്ള മറാഠി വായിച്ചിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില വായനക്കാർ വിചാരിച്ചത് 'ഹമീദ് ദൽവായ്' എന്നത് തൂലികാനാമമാണെന്നാണ്. ഇതും നല്ലവണ്ണം പരിഗണിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്, എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ അദ്ദേ

ഭാവിത ആദ്യമായി കണ്ടുവെങ്കിലും മറ്റൊരു മറാഠി ലേഖകൻ തമാശയായു നടത്തിയ അഭിവാദനമാണ്. 'ഹായവനൻ' എന്ന് അഭിവാദനം ചെയ്ത കാര്യമാണ് എന്റെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചത്. 'ഗ്രീഷ്കാരയാണ്' മുമ്പ് യവനൻ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ, ഹിന്ദുവുമാരുമാണെന്ന് ശേഷം മുസ്ലീമുകളായാണ് ആ വാക്കുകൊണ്ട് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. മറാട്ടിയിലേകിലും അങ്ങിനെയാണ്. 'യവനൻ' തെമ്മാടിയാരു വിഭാഗിയാണ്. വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളാത്ത പൂർവ്വനാട്ടുകാരനാണ്. അഭിവാദനം തമാശയായി നടത്തിയതായിരുന്നു. പക്ഷെ അതു മനസ്സിൽ വെക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

കഴിഞ്ഞ പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങളിൽ, നെളരണ്ടു പേരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പല മാരാങ്ങളുമുണ്ടായി. സർക്കാർമക സാഹിത്യവും നിരൂപണവും എഴുതുന്നതിനായിരുന്നു എന്നിട്ടും. ഹമീദ് ദൽവായിയാകട്ടെ കൂടുതൽ അപകടകരവും അടിയന്തിരവുമായ സാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക കടമകൾ വിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ വ്യപൃതനായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകളിൽ ആധുനികവും മതേതരവുമായ ജനാധിപത്യ ബോധമുണ്ടാക്കുകയെന്ന പരിപാടി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം. മിക്കവാറും ഏകനായി അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന ആശ്ചര്യകരമായ യജ്ഞമാണിത്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഹിന്ദുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'യവനൻ' എന്ന നിലക്കുപറമെ, യാഥാസ്ഥിതിക മുസ്ലീമുകൾ അദ്ദേഹത്തിനു ക്രമീകൃത പരവിയും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സർക്കാർമക സാഹിത്യം അദ്ദേഹം തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷെ ഇന്നു ഇന്ത്യയിലൊട്ടാകെ ഹിന്ദു-മുസ്ലീം സദസ്സുകളിൽ പ്രസംഗിക്കാനാണ് അദ്ദേഹം മിക്കസമയവും ചെലവാക്കുന്നത്. ചെറുപ്പക്കാരായ മുസ്ലീമുകളെക്കൂടെ അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുന്നു. എല്ലാത്തരം ചർച്ചകളിലും വിവാദങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ഏർപ്പെടുന്നു. മുസ്ലീം വ്യക്തി നിയമം നവീകരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ബോംബെയിൽ മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മുഖിൽ മുസ്ലീം സ്പ്രീകളുടെ പ്രകടനം നയിച്ചതു അദ്ദേഹമാണ്.

പുനയിൽ ഇതേപോലെ നടത്തിയ പ്രകടനം കൂടുതൽ വലുതായിരുന്നു. കൂടുതൽ ഫലവത്തായിരുന്നു. കൂടുതൽ പറയട്ടെ മറ്റൊരാളു മുഖ്യമന്ത്രി നിവേദക സംഘത്തെ കണ്ട് സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ഒരു സ്ത്രീയായ ഇന്ത്യയുടെ പ്രധാനമന്ത്രി പുനയിൽ പ്രകടനം നയിച്ച സ്പ്രീയോട് അൽപ്പ നിമിഷം സംസാരിക്കാൻ കൂടി വിസമ്മതിച്ചു!

മുപ്പതിനും നാല്പ്പതിനുമിടക്ക് പ്രായം വരുന്ന ഹമീദ് കാഴ്ചക്ക് അതിലും ചെറുപ്പമാണ്. തത്പരമെന്ന നിലയിൽതന്നെ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായി താടി വടിക്കാറുണ്ട്. ക്ഷോലാപ്തരിൽ ഒരു പൊതുയോഗത്തിൽവെച്ച് തനിക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എല്ലാ മുസ്ലീമുകളേയും നിർബന്ധിച്ച് താടി വടിപ്പിക്കുമായിരുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു. ചില മുസ്ലീമുകൾക്ക് താടി സമുദായ ചിഹ്നമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. മതേതരസമൂഹമെന്ന പരമ്പരയെപ്പറ്റുന്ന ഈ സമൂഹത്തിൽ ജാതിമുദ്രകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു നടക്കുന്ന ചില ഹിന്ദുക്കളെപ്പോലെയാണിവർ ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷെ, അടുത്ത ദിവസം, മറ്റൊരു യോഗത്തിൽ നിർബന്ധിതമായി താടി വടിപ്പിക്കണമെന്നു ഹമീദ് ദൽവായി നിർദ്ദേശിച്ചതിനെ പരമർശിച്ചു കൊണ്ട് സമർത്ഥനായ ഒരു യാഥാസ്ഥിതിക മുസ്ലീം പറഞ്ഞു: "നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റിൽ ഹമീദ് ദൽവായി ബോംബെയിൽ നിന്നുവന്ന ഒരു പണ്ഡിതനാണെന്നാണു ധരിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ ഇന്നലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ട് അദ്ദേഹം സ്വയം പ്രചരണം നടത്തുന്ന ഒക്കുക്കാരൻ മാത്രമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവരനുപോയി....." ഉറക്കെച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഹമീദ് തന്നെയാണ് ഈ കഥ ഏകോട് പറഞ്ഞത്.

സ്വയം പ്രവർത്തിച്ചു മുന്നറിയി ആളാണ് ഹമീദ് ദൽവായ്. അദ്ദേഹത്തിനു സർവ്വകലാശാലാ ബിരുദമൊന്നുമില്ല. കൊങ്കൺ തീരത്തെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന വളരെ ദരിദ്രമായ കുടുംബമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. എന്നിട്ടും ഇന്ത്യയിൽ കർമ്മനിരതരായ മുരക്കും ചില നിസ്വാർത്ഥരായ ചെറുപ്പക്കാരിൽ ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം തന്നെ അപകടത്തിലായി

★ മുസ്ലീം പോളിറ്റിക്കസ് ഇൻ ഇന്ത്യ

ഹമീദ് ദൽവായ്

നചികേത

പബ്ലിക്കേഷൻസ്

സ്പ്രിംഗ് റോഡ്,

ബോംബേ-7.

(കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

ട്ടിണ്ട്. കുടുംബത്തിന്റെ ഭദ്രത നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹം അവസാനം എഴുതിയ 'ഇസ്ലാം' എന്ന നോവൽ സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു സംഘടന പരമ്പര സൃഷ്ടിച്ചു. ഉന്നത ബ്രാഹ്മണ ജാതിയിൽ ജനിച്ച ഒരു മഹാരാഷ്ട്ര യുവതിയുടെ കഥയാണ്. കഥ പറയുന്നത്, അവിവാഹിതനായ ആളെ യുവതി വശീകരിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അയാളുടെ വിവാഹിതനായ ജേഷ്ഠനുമായി യുവതിക്കു നേരത്തെ തന്നെ നീണ്ടുനിന്ന ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു താനും. കഥ പറയുന്ന നായകൻ ഒരു മുസ്ലീംമാണ്. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ 'ഇസ്ലാം' തന്നെയായി കലാശിച്ചു. ഹമീദ് ദൽവായിയുടെ ഗ്രാമത്തിലെ യഥാസ്ഥിതിക മുസ്ലീമുകൾ, യഥാസ്ഥിതിക ഹിന്ദുക്കളെ പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇരുകൂട്ടരും ചേർന്നു, യഥാസ്ഥിതികർ ഒത്തുകൂടി, ഹമീദ് ദൽവായിയുടെ എൺപതു വയസ്സായ അമ്മനെ ബഹിഷ്കരിച്ചു. പീഡിപ്പിച്ചു. അതാണ് അതുലിയെക്കുറിച്ച് 'ഇന്ത്യയിലുള്ള ഭയം. 1960 കാലത്ത്, വർഗ്ഗീയത നിറഞ്ഞ ഇന്ത്യയിൽ വിഭാഗീയ സമാവർത്തിത്വത്തിൽ സമാന്തരമായ പരിതുലിയെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പങ്ങൾ. ബോംബെയിൽ ഹമീദ് ദൽവായിയുടെ ജീവൻ മാത്രമല്ല, ഭാര്യയുടേയും കൊച്ചുമകളുടേയും ജീവൻവരെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുമെന്ന ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന ഉൾക്കൊള്ളലും അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടി.

സാധാരണ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും നന്നായി എഴുതാനും വാദിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. അദ്ദേഹം ഒരു ബുദ്ധിജീവിയില്ല. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥത എവിടെയും തെളിഞ്ഞു കൊണ്ടും. അടുപ്പവും നർമ്മബോധവും കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണചാതുര്യം ആദരവുണ്ടാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. സജീവ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകനായിരുന്നു (എസ്സ്. എസ്സ്. പി) ഒരു സർഗ്ഗ സാഹിത്യകാരനാണു്. പക്ഷെ ഇഴയീടെയായി ഈ വക കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ അമാന്തമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമം മുഖ്യമായും കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ചുറുചുറുക്കുള്ള വരെ സമചിന്തിതയുള്ളവരും ആധുനികരും മൗനമര വാദികളും ആയ ജനാധിപത്യ പൈതൃകാരാധനതിലാണു്. അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വേലി മേലിരിക്ക

ന്ന ബുദ്ധിജീവികളിൽ നിന്നും, എല്ലാത്തരത്തിലും പെട്ട അവസരവാദികളായ രാഷ്ട്രീയക്കാരിൽ നിന്നും ഇതാണു് അദ്ദേഹത്തെ വേർതിരിച്ചുനിർത്തുന്നത്.

ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയിലെങ്കിലും ഉയർന്ന വരുന്ന സർഗ്ഗഗാരുഡക സാഹിത്യകാരൻ സാഹിത്യപരമായ അഭിലാഷങ്ങൾ മാറ്റി വെച്ച് സാമൂഹ്യസാംസ്കാരിക രംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകുകയെന്നതു് അതുലിയായ ഒരു സംഭവമാണെന്നതിനാലാണു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് സംസാരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതു്.

അടുത്തകാലത്തു് ഞാൻ അദ്ദേഹവുമായി അഭിമുഖ സംഭാഷണം നടത്തിയപ്പോൾ ഹമീദ് ദൽവായി ശരിക്കും അതിനു തയ്യാറെടുത്തിരുന്നില്ല. ഞാനും തയ്യാറായിരുന്നില്ല. എന്റെ ഓഫീസിൽ വെച്ചാണ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടതു്. സ്വന്തമായ ഒരു ഇരിപ്പിടമില്ലാത്തതു കൊണ്ടു്, മുൻകൂട്ടി സീയമായി പരിപാടിയിനുസരിച്ച ഹമീദ് ദൽവായു് നിരന്തരം ഉരുച്ചുററലാണു്. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കണ്ടപ്പോൾ വൈകുന്നേരം 4 മണിയായിരുന്നു കാലാവസ്ഥ മൂടിക്കെട്ടിയതായിരുന്നു. ഉന്മേഷം തോന്നാത്ത നില. കാലവർഷം തുടങ്ങാറായിക്കഴിഞ്ഞു. ഹമീദ് കയറി വന്നു എന്റെ മുറിയിലിരുന്നു. നേരത്തെ തന്നെ തുറന്നു പടിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു വാരിക വിടർത്തി വായനയാകാഭിച്ചു. എങ്ങിനെയാണു് തുടങ്ങേണ്ടതെന്നറിയാതെ, ഞാൻ പറഞ്ഞു് 'അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുമായി അഭിമുഖ സംഭാഷണം നടത്താൻ പോകുകയാണ്, അല്ലേ?; അദ്ദേഹം കടലാസു് മേശപ്പുറത്തു് വെച്ചു. ചാറനിറമുള്ള കണ്ണുകൾ ഇറക്കിതുറന്നു.

പതിവനുസരിച്ചുള്ള അർത്ഥത്തിൽ ഹമീദ് മായി 'അഭിമുഖസംഭാഷണം, നടത്തുന്നത് വിഷമകരമാണു്. അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അതിൽ സംഭാഷണവും ആത്മഗതവും പ്രസംഗവും കലർന്നിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദത്തിനു നല്ല മുഴക്കമുണ്ടു്. അതിനും പുറമെ, സംസാരത്തിൽ അറിയാതെതന്നെയുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം വേഗതയുമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് സംസാരത്തിൽ മുഴുകിയ സന്ദർഭത്തിൽ പിടിച്ചു നിർത്താനാവില്ല. ഇടക്കുകയറിപ്പറയുന്നതെല്ലാം കേവലം സ്വന്തം ശബ്ദത്തിന്റെ മുഴക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം മുക്കിക്കളയും. പക്ഷെ ഭാഗ്യവശാൽ, അടുത്ത ചോദ്യമെന്താണെന്നു ഉൾക്കൊള്ളു സൂത്രവും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. 'മുസ്ലീം വർഗ്ഗീയതയെ നെരവ

കരമായ കാര്യമായി കണക്കാക്കിത്തുടങ്ങിയതെന്നാണു്? ഞാൻ ചോദിച്ചു. 1932 ലാണു് ഞാൻ ജനിച്ചതു്. അദ്ദേഹം തുടങ്ങി. 'മാറ്റാരാഷ്ട്രയിലെ മുസ്ലീം കുടുംബത്തിലായിരുന്നു ജനനം. 1946ൽ ഞാൻ രാഷ്ട്രസേവാദളിൽ ചേർന്നു. അന്നാണു് ഈ പ്രശ്നം നേരിടേണ്ടി വന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാൻ രാഷ്ട്രസേവാദളിൽ ചേർന്നുവെങ്കിലും എന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ ആ സംഘടനയിൽ ചേർന്ന മുസ്ലീം ഞാൻ മാത്രമായിരുന്നു.,,

'നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളുടേയും മറ്റു മുസ്ലീമുകളുടേയും പ്രതികരണമെന്തായിരുന്നു? ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'പ്രതികരണം, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു് എനിക്കു ഉത്തരമെന്തായിരിക്കുമെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതല്ലേയെന്ന ഭീവത്തിൽ ചോദിച്ചു 'എന്താ?'

'അതു് ചെയ്യാവുന്ന കാര്യമല്ലെന്നാണു് അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. ആരും സ്വന്തം കൂട്ടം തെറ്റിപ്പോകരുതു്. മുസ്ലീമുകൾ മുസ്ലീമുകൾക്കിടയിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടണം: വളരെ ഏകീകരണം, 'എന്നിട്ടു് നിങ്ങൾ അംഗമായി തുടർന്നോ?'

'തീർച്ചയായും, ഞാൻ തുടർന്നു. എന്തു കൊണ്ട് അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.,, പിന്നെ അല്പനേരം സംസാരം നിർത്തിയിട്ടു് പറഞ്ഞു നോക്കൂ! എനിക്കു ഇതിനേക്കാൾ കഠിന പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം പറയാനുണ്ട്. ആ മുഖമയുള്ള ആത്മകഥാരം ഞാൻ വേഗം തീർക്കട്ടെ. അതൊക്കെ പറയേണ്ട യാവശ്യം 'തന്നെയുണ്ടോ? എന്തായാലും പറയാം! എസ്സ്. എസ്സ്. സി. കുപരിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് മരാത്തി സംസാരിച്ചിരുന്ന മുസ്ലീമുകളുടേയും ഉദ്ദേശ്യയേയും കുറിച്ചു് ഞാൻ ചില ലേഖനങ്ങളെഴുതി. ബോംബയിലെ ഒരു പ്രമുഖ മരാത്തി ദീനപത്രത്തിൽ അവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ പോലും എഴുതാൻ കാരണമായി ഈ ലേഖനങ്ങൾ!! എന്നിട്ടു് അദ്ദേഹം അമർത്തിച്ചിരിച്ചു. അല്പനേരം മിണ്ടാതിരുന്നു.

'വളരെ നേരത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഇറങ്ങി, ഇല്ലേ?; വിചാരിക്കാതെയുണ്ടായ മൗനത്തിനിടയിൽ കടന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'അതെ, കമ്പിവാചകം പോലെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, കോൺഗ്രസ്സ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി—സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി—പ്രജാ—സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി—സോഷ്യലിസ്റ്റ് (ലോഹിയുടെ)—സംയുക്ത സോഷ്യലിസ്റ്റ്: അങ്ങിനെയാണു് അ

തുണ്ടെയ്തു.

“ഇപ്പോഴും എസ്സ്. എസ്സ് പി. യിലുണ്ടോ?” ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“ഉദ്യോഗം ഇല്ലെന്നും പറയാം?; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “വർഗ്ഗീയതയെക്കുറിച്ച് അവരെടുക്കുന്ന നിലപാട് ഞാൻ പൂർണ്ണമായി തീർസ്സുരിക്കുന്നു.”

“യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് വലിയ വ്യത്യാസമാണ്. മുസ്‌ളീം വർഗ്ഗീയതയോടു വ്യക്തവും കർക്കശവുമായ നിലപാട് എടുക്കാൻ എസ്സ്. എസ്സ്. പി. ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതാണ് കാര്യം.

ഏതെങ്കിലും പാർട്ടി അങ്ങിനെ നിലപാടെടുത്ത് കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

“ഇല്ല! അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ‘യഥാർത്ഥ സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനത്തിന്റെ ചുമതല നിർവ്വഹിക്കാൻ അവയൊക്കെ ഒരു പോലെ മടിച്ചു നിൽക്കയാണ്. അതാണ് പ്രശ്നത്തിന്റെ കാരണമായ ഭാഗം.,

“ഈ ചുമതലയെന്താണെന്നാണ് വിചാരിക്കുന്നത്?; പ്രഥമവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ കാര്യം ഇതാണ്. മെൽപീകമായ മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ എന്നൊന്നുണ്ടെന്നു ആളുകളെ ബോധവാന്മാരാക്കണം. ഈ മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളെ മതമൂല്യങ്ങളിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചു നിർത്തുകയും വേണം. ഇത് മുസ്‌ലീമുകൾക്കു കഴിയാതെ സമ്മതിക്കാത്ത കാര്യമാണ്. കാരണം ഖുറാൻതന്നെ മെൽപീകമായ മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളെ സമ്പൂർണ്ണമായി നിർവ്വചിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് അവരുടെ അവകാശവാദം., ഇവിടെ അദ്ദേഹം ഒന്നു നിർത്തി. എന്നിട്ടു പറയുന്നതിനു മുമ്പ് കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി കണ്ണിടുകൊണ്ടു വീണ്ടും പറഞ്ഞു, “ഇക്കാര്യത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസറ്റുകാരെപ്പോലെ തന്നെ യഥാസ്ഥിതികരും നവീകരണ വിരുദ്ധരും ആണവർ, അവരുടേതു് അടച്ചു പൂട്ടിയ സംവിധാനമാണ്.”

“ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ലീമുകൾക്ക് വിശാല വീക്ഷണത്തിന്റെ പാരമ്പര്യമില്ലേ? അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു. “വിശാലബുദ്ധിയുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ ഹിന്ദുവർഗ്ഗീയവാദികളെ കുറപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മാത്രം വിശാലബുദ്ധികാണിക്കലാണ് അവരുടെ പതിവ്., എന്നിട്ട് കൂടുതൽ ഗൗരവമുള്ള സുപരത്തിൽ തുടർന്നു പറഞ്ഞു. “സർ സയിദ്—അഹമ്മദ് ഖാൻ വിശാലബുദ്ധിയുള്ള ആളായിരുന്നു, ഇന്നു അത്തരക്കാരെ എനിക്കു വിശ്വസ്യമായി പറയാൻ കഴിയും. കഴിഞ്ഞവൈസ്യം—പ്രസിഡൻ്റ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രതിപക്ഷ സ്മാനാർത്ഥിയായിരുന്ന പ്രൊഫസർ മുഹമ്മദ് ഹ

ബീബ് വിശാലവീക്ഷണമുള്ളയാളാണ്. എം. സി. ഹുസൈൻ വിശാലവീക്ഷണമുണ്ട്. ഉസ്‌മാനിയ സർവ്വകലാശാലയിലെ ഡോക്ടർ റഷീദ്ദീൻ യാൻ എന്നീക്കു റിയാവുന്ന വിശാലവീക്ഷണമുള്ള മറ്റൊരാളാണ്. “അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടം കുറെകൂടി ആവ്യക്തമായി, ഹിന്ദുക്കൾക്കു രാജാറാം മോഹൻ റായിയ്ക്ക് നിന്നു തുടങ്ങി ആധുനികമായ വിശാലവീക്ഷണത്തിന്റെ പാരമ്പര്യമുണ്ട്. എന്റെ കണക്കനുസരിച്ച് റോഹ്ദ. ആധുനികനായ വിശാലവീക്ഷണമുള്ള, മതേതരവാദിയായ ഭാരതീയനായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു പാരമ്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ലീമുകൾക്ക് ഇതിനു സമാനമായി ഒന്നുമില്ല. ‘എന്തുകൊണ്ട്? ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“കൊള്ളാം! അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നെ അതിനുള്ള കാരണം കാണാം. എണ്ണൂറു കൊല്ലത്തേക്കുള്ള ഇന്ത്യയിൽ മുസ്‌ലീമുകളാണ് ഭരണം നടത്തിയത്. എന്നിട്ടും അവർ സ്ഥിരമായ ന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗമായിത്തന്നെയു് ഇതിൽ അവർക്കു ശക്തിയായ അമർച്ചമുണ്ട്. ഹവിടെയൊക്കെ ന്യൂനപക്ഷമാണോ അവിടെയൊക്കെ മുസ്‌ലീമുകൾ എപ്പോഴും മതേതരമായ, ഉൽഗ്രഥനത്തെ ചെറുക്കും. ഇന്ത്യയിൽ അതു കണ്ടെടുക്കു കഴിയാതെ. ഉദ്ദേശം ഈ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ. ദാർ-ഉൽ-ഇസ്‌ലാം സ്വപ്നം. കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് ഇപ്പോഴും. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ വിഭജനത്തെ എതിർത്തത്. ഇന്ത്യയിലെ മതേതരമായ ഭേദഗതിയെ അവർക്കു താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ടല്ല. ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽ മുസ്‌ലീമുകൾ സ്ഥിരമായി ന്യൂനപക്ഷക്കാരായിരിക്കുമെന്നു വസ്തുത ഉള്ളിൽ അംഗീകരിച്ചിരുന്നവർ പാക്കിസ്ഥാനു വേണ്ടി വാദിക്കുകയും അതു് നേടുകയും ചെയ്തു്. പക്ഷെ ഇവിടെ ഇന്നും തുടരുന്നവർ ഒരു ‘വീമോചകനെ, സ്വപ്നം കാണുകയാണ്. അതൊരു മിഥ്യയാണ്. മിക്കവാറും ഒരു രോഗമാണ്. വിഭജനത്തെ എതിർക്കുന്നതിൽ ഉദ്ദേശം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഭാഗത്തായിരുന്നെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ വിഭജനത്തിനു ശേഷവും അവർ മുസ്‌ലീമുകളെ വേർതിരിച്ചു നിർത്തുന്ന പ്രത്യേകതകൾക്കു വേണ്ടി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയ സമൂഹത്തിനു കത്തു് തന്നെ, മുസ്‌ലീമുകളെല്ലാത്തവരുമായി കഴിയുന്നത്ര കുറച്ച് മാത്രം ബന്ധമുള്ള ഒരു സമാന്തര സമൂഹത്തിനു വേണ്ടി വാദിക്കുന്നു. മാനസികമായി ഇന്നും അവർ

വർ മദ്ധ്യകാല ലോകത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ആധുനിക ലോകത്തിൽ കൊള്ളുതാത്തവരാക്കുന്നതാണിതെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.,

“നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള മുസ്‌ലീമുകളോട് ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ലീമുകളുടെ പ്രതികരണമെന്താണ്?; കൊള്ളാം. അവരിൽ മിക്കവർക്കും ഞാൻ കാഹിറാണ്. അവിശ്വാസിയായാണ്!.,

പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾക്കു അവരെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുക?; “എനിക്കു ആശയമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിനു ഇന്ത്യയിലെ മുസ്‌ലീം സ്ത്രീകൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും മുസ്‌ലീം വ്യക്തി നിയമത്തിലെ അസമത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധമുണ്ടാകുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യമുണ്ട്. പക്ഷെ ഇത് വിഷമകരമായ ചുമതലയാണ്. മതേതരമായ ഉൽഗ്രഥനം നടത്തുകയെന്ന ചുമതലയെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. വർഗ്ഗീയത തുടച്ചു നിടക്കുന്നതിനു ആവശ്യമായ നടപടികളെടുക്കുന്നതിനു ഇന്ത്യയിലൊരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയും വേണ്ടത്ര മൂലന കാണിക്കുന്നില്ല. അവർ മുസ്‌ലീമുകളെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ കക്ഷി എസ്സ്. എസ്സ്. പിയും ഇതിൽ നിന്നു ഭിന്നമല്ല. പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ രാഷ്ട്രീയമില്ലാത്ത ഒരു സംഘടനയുണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ സെക്ഷലർ ഫോറം രൂപവൽക്കരിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഈ വഴിക്കു ചെറിയ തുടക്കം കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“എങ്ങിനെയാണ് ആളുകളുടെ പ്രതികരണം?; “അതു പ്രോത്സാഹനകരമല്ല. സമർപ്പണബോധത്തോടെ കുറച്ചാളുകൾ ഞങ്ങളോടൊപ്പം ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം ചിലർ സാമ്പത്തിക സഹായവുമായി വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ സാമ്പത്തികമായി ഞങ്ങളുടെ നില വളരെ പരുങ്ങലിലാണ്.,

“എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്?;.

“ആഹ!.,, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ഞാനിങ്ങനെ ചുറ്റി നടക്കുന്നു. ആളുകളോട് സംസാരിക്കുന്നു. ചിന്തിപ്പിക്കാനും വാദിപ്പിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു. ഞാൻ ലേഖനങ്ങളും എഴുതാറുണ്ട്.,

“നിങ്ങളുടെ സർഗ്ഗാത്മക സാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു? “അതിന്റെ ആവശ്യം വരുമ്പോൾ അത് തന്നെയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു! “അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ ഇതുകാര്യമാണ് എ

കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യം

നിർണ്ണയത്തിന്റെ പതിമൂന്നാം ലക്കം എന്നെ വളരെ ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചു. അതിൽ ഏഴതിരിയ്ക്കുന്ന കുറിപ്പുകളാണ് അതിൻ കാരണം. ഗിരി കോടതിയിൽ ഹാജരായ സംഭവം പലരും യുക്തിയോടെ ചർച്ച ചെയ്തപ്പോൾ പൊതുജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ നാണക്കത്തിന്റെ മകുടോദാഹരണമാണെന്നും ഞാൻ എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. കോടതിയിൽ വന്നു് അദ്ദേഹം അർപ്പം പ്രസിഡൻറും അർപ്പം വാദിയും അർപ്പം ഗിരിയും അർപ്പം സാക്ഷിയും ആയിക്കൊണ്ടു് നടത്തിയ തീർമ്മി ബഹുരസമായിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിലെ കൊടികെട്ടിയ പുരോഗമനക്കാർപോലും അവരുടെ പത്രങ്ങളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി 'കമാ'ന്നു മിണ്ടിയില്ല. താങ്കൾ കാണിച്ച ധീരതയെ കലവറയില്ലാതെ അഭിനയിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

ചിന്നാലെ കണ്ട 'കാഴ്ച'പ്പാട്ടുകൾ, അർപ്പം ചിന്താക്ഷേപവും ഉണ്ടാക്കാതിരുന്നില്ല. അഭിനയത്തിന്റെ പൂച്ചെണ്ടു് തന്നിട്ടു് ആക്ഷേപത്തിന്റെ ചെളികുടി വാരിയെറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നു ധരിക്കരുത്.

കാടുകയറിപ്പറഞ്ഞു പോകാതിരിക്കാൻ, ഞാൻ ആ ലേഖനത്തിൽ നിന്നു എന്നിക്കുണ്ടായ സംശയങ്ങൾ ഒരു അടുക്കിനു അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. (ഇടക്കൊന്നു പറയട്ടെ: രാജൻ എന്നത് താങ്കളുടെതുലികാനാമമാണെന്നു കരുതുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ അതിൽ താങ്കളുടെ അടിയൊപ്പം ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ആ നിമിഷം എന്റെ പരാമർശം താങ്കളോട് തന്നെയായിരിക്കും)

'ലേനിൻ ശതാബ്ദി ചിന്തകൾ' എന്ന പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിന്റെ 1. മതസ്ഥാപനം എന്ന ഉപശീർഷകത്തിലെ ഒന്നാം ഖണ്ഡികയിലുള്ള "മാർക്സിസത്തെ ലേനിൻ പരിഷ്കരിച്ചുവെന്നോ, തിരുത്തിയെന്നോ, അതിനോട് സ്വന്തം സിദ്ധാന്തംകൂട്ടിച്ചേർത്തുവെന്നോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കൗൺസിലുകൾ പറയുകയുണ്ടു്. കാരണം അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അത് മഹാപാതകമാണു്,"

2. 'സിദ്ധാന്തം സമ്പൂർണ്ണമല്ല, എന്ന ഉപശീർഷകത്തിലെ ഒന്നാം ഖണ്ഡികയിലുള്ള: "തിരുത്തൽ വാദം യഥാർത്ഥത്തിൽ ലക്ഷ്യബോധത്തിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ച മാത്രമാണു്. അഖില ലോകസോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം എന്ന ലക്ഷ്യത്തിൽ

നിന്നു അകലുന്നതാണു് തിരുത്തൽ. വർഗ്ഗ സഹകരണം അതിന്റെ ലക്ഷണമായി ഉണ്ടാകുന്നു,".

(3) അവസാനത്തെ ഖണ്ഡികയിലുള്ളതു്, "പുറമെയുള്ള ശക്തികളിൽ നിന്നു പ്രചോദനം നേടിയും പുസ്തകം നോക്കിയും ഒരിക്കലും വിപ്ലവമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിലെ വിപ്ലവകാരികൾ സ്വയം ഒരു വിപ്ലവമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തേണ്ടതാണു്".

ഈ മൂന്നു ഉദ്ധരിണികളുടെ ചർച്ചയിലൂടെ എന്റെ സംശയം വ്യക്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. നിശ്ചയമായും ഇവ മൂന്നും ഇടക്കു് നിന്നു അകർത്തിയെടുത്തവയാണു്. ഇതു് ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയുണ്ടെന്നു ഉറപ്പുതരുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ ഉദ്ധരിണിയെപ്പറ്റി പറയട്ടെ മാർക്സിസത്തെ ലേനിൻ പരിഷ്കരിക്കുകയോ, തിരുത്തുകയോ, സ്വന്തം സിദ്ധാന്തങ്ങൾ കൊണ്ടു് സ്വന്തമാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അറിയാവുന്നവരും അതുകൊണ്ടു് തന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നവരും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കൗൺസിലുമാണല്ലോ എപ്പോഴും. മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഡാസ് കാപ്പിററുപുറപ്പട്ടെ വിഭജനമായോ വിശദമായോ പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത എന്നീ കുറ്റം ഇവിടെ ആദ്യത്തെ സംശയം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നു് പരിഷ്കാരമാണു്, എന്തു് തിരുത്തലാണു്, എന്നു് സംഭാവനയാണു് ലേനിൻ നൽകിയതു്? അവയിൽ എന്താണു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കൗൺസിലുകാർ അംഗീകരിക്കാത്തതു്?

ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും, ചരിത്രപരമായ ഭൗതികവാദം, വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതിക വാദം, മിച്ചവില സിദ്ധാന്തം ഇവയാണല്ലോ മാർക്സിസത്തിന്റെ കാതലായ തത്വങ്ങൾ. ഇവയ്ക്കു് അനുഗ്രഹമായ തരത്തിൽ സംസ്കാരം, കല, സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയെ വിശദീകരിക്കുകയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം ചരിത്രപരമായ കടമയും ആവശ്യവുമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയും അതിനപ്പുറമുള്ള സോഷ്യലിസത്തെ യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസത്തിൽ നിന്നുപിടിച്ചു പറിച്ചെടുത്ത മണ്ണിൽ നടത്തു ശാസ്ത്രീയ സോഷ്യലിസത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടല്ലോ മാർക്സ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്? ഇതിൽ പരിഷ്കാരം. വരുത്താൻ ലേനിൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടോ? തിരുത്തൽ വരുത്താൻ ലേനിനു കഴിഞ്ഞുവോ? തീർച്ച

യായും സ്വന്തം സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അതു് താങ്കൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ കാലത്തിനേറയും നേതൃത്വത്തിനേറയും പ്രത്യേക സംഭാവനയാണു്. അതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കൗൺസിലുകാർക്കു് പല അംഗീകാരങ്ങൾ തിരികുന്നില്ല.

ഉദ്ധരിണിമൂലം എന്നിങ്ങനെ നന്നായും, താങ്കൾ തന്നെ പറയുമ്പോലെ വ്യവസ്ഥാപനമായും മുന്നോട്ടുവരുന്ന യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലാകും ആദ്യം മാർക്സിസം പ്രചാരകമായുക എന്ന വിഭാവനം പൊതുപ്രവൃത്തി. (അത് കേവലം വിഭാവനം മാത്രമായതല്ല എന്നു കാർക്കണം. സിദ്ധാന്തപരമായും മാർക്സ്-അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല) രാജ്യയിൽ അതു് പ്രായോഗികമായിക്കൊണ്ടു്. ഇത് തിരുത്തൽ വാദികളും തിരുത്താത്തവരും തീവ്രന്മാരും ഒന്നുപോലെ സമ്മതിക്കും. അത് മാത്രമല്ല അവർ മറ്റൊന്നുകൂടി സമ്മതിക്കും. പാർസി കമ്മ്യൂണിന്റെ ആവിർഭാവം മാർക്സിന്റെ സങ്കല്പം തീരെ അടിസ്ഥാനരഹിതമല്ലായിരുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു്.

വാസ്തവത്തിൽ താങ്കളുടെ ആലേഖനത്തിൽതന്നെ മുകളിലൊരിടത്ത് പറയുന്ന

ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രീയം (തുടർച്ച) എന്ന അലട്ടികൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിൽ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദേശീയോൽ ഗ്രഥന സമ്മേളനം കേവലം തമാശയായിരുന്നു. കേട്ടമടുത്ത കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് വെറുതെ ആളുകൾ വരുന്നത്. ആരും പ്രശ്നത്തിലേക്കു് ആഴ്ത്തലിറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല?

"ഹിന്ദുക്കളിലെ വിശാല ബുദ്ധികളായവരെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചില്ല. അവരെപ്പറ്റി എന്തുപറയുന്നു?"

ഹിന്ദുവർഗ്ഗീയതയും മുസ്ലീം വർഗ്ഗീയതയും ചേർന്ന അവരെയും ക്രമേണ വിഴുങ്ങിക്കളയും. വിചിത്രമായിത്തീർന്നു്, രണ്ടും ഒത്തുചേർന്നാണു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് മതേതരമായ ജനാധിപത്യവാദകർഷങ്ങൾ പുലർത്തുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, രാജ്യത്തിലെ വിശാലവർക്കുണ്ടുള്ള യാളികളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു ചേരുകയും കക്ഷിയടിസ്ഥാനത്തിലോ, രാഷ്ട്രീയടിസ്ഥാനത്തിലോ അല്ലാതെ ഒരുമിച്ചു് പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം! ഒന്നിനൊന്നിയിട്ടു്, അദ്ദേഹം അവസാനമായിപ്പറഞ്ഞു, "ഈ കളി നിസ്സഹായമായി കണ്ടു് നിൽക്കാനാവില്ല. ചട്ടങ്ങൾ മാറ്റുകതന്നെ വേണം."

(അവസാനിച്ചു)

ഈ വാക്യം വസ്തുതകളുമായി കൂടുതൽ അടുക്കുന്നു. “ഈ വിജയമാണ് മാർക്സിസത്തിന്റെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനമെന്ന കീർത്തി ലെനിനു നേടിക്കൊടുത്തത്” (അടി വര എന്റേത്.) ലെനിൻ മാർക്സിസത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനവുമായിരുന്നു. തിരുത്തുകാരനായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പാണിനിക്ക് കാത്യായനൻ എന്നപോലെയായിട്ടുണ്ട് ചിലയിടത്ത്. അത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരൻ കാണുന്നുണ്ട്. ആ നിലക്ക് കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ മതസപര്യം സമർത്ഥിക്കാൻ താങ്കൾ മറ്റേതെങ്കിലും തെളിവ് തരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു വെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം.

രണ്ടാമത്തെ ഉദ്ധരണി വർഗസഹകരണത്തിനു വേണ്ടി വാദിക്കുന്നവരുടെ ഉള്ളതാണെന്നു കാട്ടുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്. അത് താങ്കൾ ആത്മാർത്ഥതയോടു കൂടി നടത്തിയതാണെങ്കിൽ, വർഗ സഹകരണത്തിന്റെ വിശാല മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞ് തൊഴിലാളി വർഗ സർവ്വാധിപത്യവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥയും കൈവരിക്കാനുള്ള ഇടങ്ങിയ വഴിയ്ക്കുള്ള മാത്രം നീങ്ങുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് (മാർക്സിസ്റ്റ്) പാർട്ടിയുടെ നയപരിപാടികളെ താങ്കൾ കരകൊട്ടി അനുഭവത്തോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും താങ്കളുടെ വായനക്കാരർക്കു കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമോ? ഒരു വെല്ലുവിളിയല്ല, ആഗ്രഹപ്രകടനം മാത്രമാണ്.

അവസാന വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാണ്. ഒന്നാമതു് അതൊരു കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യമായതുകൊണ്ടു്.. രണ്ടാമതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് (മാർക്സിസ്റ്റ്) പാർട്ടിക്ക് പീക്കിങ്ങ് നോക്കികളയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നതിനു്.

കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യമെന്നു പറഞ്ഞതു് ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കാം. മുഖ്യാഭിപ്രായം, താങ്കൾ പരാഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ തന്നെ, മാർക്സിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിനുള്ള, അതിനു മുൻപു ഉണ്ടാകേണ്ട, ബുദ്ധിപാസിയെ തുടച്ചു നീക്കുന്നതിനുള്ള സർവ്വവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും ലോകത്തിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചേരിയിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാമായിരുന്നു. പ്രതീക്ഷ നിരാവേറാൻ അവർക്കു പരിപാടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നത് ഒരു പരിപാടിയെന്ന നിലവിട്ടു ഒരു സജ്ജനമെന്ന നിലയിലേക്കും ചിലപ്പോൾ പ്രെസ്സിങ് പ്രസ്സ് എന്ന നില

യിലേക്കും താണിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ സാർവ്വദേശീയ കമ്മ്യൂണിസം താങ്കൾ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ തനിക്കു താനും പുറകു് തുഞ്ചം തന്നെ ഗതി. തുടർച്ചയ്ക്കു പ്രധാനവുമായ സഹായങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിട്ടു. എന്നാൽ സ്വന്തം രാജ്യത്തെ തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന ചുമതല ഇന്നു ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിനും മറ്റൊരാളെടുചുമലിൽ വെച്ചുകൊടുക്കാനാവാത്ത നിലയാണുള്ളത്.

ചൈനയിലെ കഥകൂടി പറഞ്ഞവന്നു നീപ്പിക്കാം. മാവോ, ചൈനയുടെ പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയിൽ പ്രധാന ശത്രുവായ ഫ്യൂഡലിസ്റ്റ് അർദ്ധഫ്യൂഡലിസ്റ്റ്, ഇമ്പീരിയലിസ്റ്റ്—കൊളോണിയലിസ്റ്റ് പട്ടയത്തെ തച്ചടക്കുന്നതിനു എല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർത്തു ചേർത്തു് ഒരു ജനകീയ ജനാധിപത്യമുന്നണിയുണ്ടാക്കി വിപ്ലവം പൂർത്തിയാക്കി. ആ മാർഗ്ഗം—പ്രധാന ശത്രുവിനെ തോൽപ്പിക്കാൻ, ശത്രുവെങ്കിലും അത്രതന്നെ പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത ചിലരോട് ഒത്തു ചേർന്നു്, രാജ്യത്തെ ഫ്യൂഡൽ, അർദ്ധഫ്യൂഡൽ, കൊളോണിയലിസ്റ്റ് കൂട്ടുകെട്ടിൽ നിന്നു മോചിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ നോക്കുന്നത് ‘മാവോക്ക്’ സൂചിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കളെ (മാർക്സിസ്റ്റ്) ആരെല്ലാം എത്ര പ്രാവശ്യം പീക്കിങ്ങ് നോക്കികളെന്നു വിളിച്ചിട്ടും പീക്കിങ്ങിലാണിരിക്കുന്നവർക്കു ഇവിടെ ചിലർ നേട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും.

ആകെക്കൂടെ, താങ്കളുടെ ലേഖനം ചിലത് ചിന്തിക്കാനും ഇത്രയും എഴുതാനും എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചതിൽ ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണ്. ഈ കത്ത് ഞാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് (മാർക്സിസ്റ്റ്) പാർട്ടിയുടെ ഒരു വക്താവെന്ന നിലയിലല്ല, വെറും വ്യക്തിപരമായ കുറിപ്പെന്ന നിലയിൽ എഴുതിയതാണ്.

‘വിജയശ്രീലോചിതനായ അച്ചതമേനോനും,’ ഉപതെരുഞ്ഞെടുപ്പ്! മലങ്ങളും ഒരേ കാര്യത്തിന്റെ രണ്ട് അറ്റങ്ങളാണ്. ആദ്യത്തേത് അന്ധതയുടേതാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേത് യുക്തിവിചാരത്തിന്റേതാണെന്നുമാത്രം. കൊള്ളാം. ആ വൈരുദ്ധ്യം ആലോചനാമൃതമായിരിക്കും.

ശ്രീരേഖ,
ശ്രീകോവിൽ, കോട്ടയം.
(രാജൻ എന്നത് എന്റെ തൂലികാനാമം)

മല്ല. ‘നിർണ്ണയ’ത്തിൽ സ്ഥിരമായി ‘കാഴ്ചപ്പാടുകൾ’ എന്ന പംക്തിയെഴുതുന്നത് കൊച്ചിയിൽ ‘മാതൃഭൂമി’യുടെ സ്റ്റാഫ് റിപ്പോർട്ടറായ പി. രാജനാണ്. ‘കാഴ്ചപ്പാടുകൾ’ലെ എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളോടും എപ്പോഴും എനിക്ക് പൂർണ്ണമായ യോജിപ്പ് ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നല്ല. പക്ഷെ, ഇത്തവണെ എഴുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകളോട് എനിക്ക് പൂർണ്ണയോജിപ്പാണുള്ളത്—
പത്രിയിപർ)

X X X
ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാത്ത അഴുക്ക്.

ഈ പ്രദേശത്ത് പലരിലും ‘നിർണ്ണയം’ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനാധിപത്യ സമ്പ്രദായത്തിൽ നീതിന്യായ പീഠത്തിനു ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്തിനു അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ രാഷ്ട്രതലവൻ വരെ നൽകുന്ന അനർഹമായ പ്രാധാന്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന കുറിപ്പുകൾ ഇന്നത്തെ സജീവവാശ്യമായി എനിക്ക് തോന്നി. ‘ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീംരാഷ്ട്രീയം’ എന്ന ലേഖനപരമ്പര നമ്മുടെ ദേശീയ ജീവിതത്തിലെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പല അഴുക്കുകളിലേക്കും വെളിച്ചം വീശുന്നു. ഇരുത്തിചിന്തിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് അത് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

കെ. എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ
മറാക്കർ

എഴുതാപ്പറമ്പ് (6-ാം പേജ് തുടർച്ച)
പൊട്ടിക്കണമെന്നു ഖുറാൻ വായനക്കാരർക്കു തോന്നാത്തതെന്താണാവോ?
മുഹമ്മദ് യൂസഫിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ തുടർന്നു പാഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഖുറാന്റെ സന്ദേശം മനസ്സു രാശിയുടെ ഐക്യമാണ്. ഇസ്ലാം ഒരു സമ്പൂർണ്ണമായ പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠനായ മുഹമ്മദ് ആദ്ധ്യാത്മിക സൗരയൂഥത്തിലെ സൂര്യൻ മാണെന്നു ഖുറാൻ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. ഖുറാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഇശ്ശാഖൻ പ്രതാപവാനും, കരുണാനിധിയും സർവ്വശക്തനാണെന്നും. ഖുറാൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ് എന്നു മുഹമ്മദ് യൂസഫിനു അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം എല്ലാവരോടും ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. കാരണം അത് സമ്പൂർണ്ണമായതാണെന്നാണല്ലോ ഖുറാൻ പറയുന്നത്, “ഇസ്ലാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതി സജീവ

വം വിശാലവംസമതപസുരവംമാണെന്ന് നാണമുമാണ് യുസഫ് പറയുന്നത്. എന്നാൽ പിന്നെ ലോകത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾക്കു പ്രത്യേകം പ്രകടന പത്രിക കളെണ്ണം വേണമെന്നില്ല. രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു ഭരണഘടനയും നിർദ്ദേശകതത്വങ്ങളു വേണ്ട. എല്ലാം ഖുറാൻ തന്നെ മതി. അവിടെയും നിൽക്കാതെ “സൂഫി വർഗത്തിനു സമൂഹത്തിൽ ഉയർന്ന പദവിയാണ് ഇസ്ലാം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് വരെ ഖുറാൻ ഭക്തനായ മുഹമ്മദ് യുസഫ് തട്ടി വിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ആയിരവും രണ്ടായിരവും വരെ പെൺകുട്ടികളെ വിലക്കുവാങ്ങി വളർത്തുന്ന ഹാജി ഖുറാൻ ഭക്തനായ സുൽത്താൻ മാർ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത്. സൂഫികളെ തൂണായിട്ടു മുടി ചലിക്കുന്ന കൂടാരങ്ങൾപോലെ കൊണ്ട് നടക്കുന്നത്. ഖുറാനിലെ സൂഫിയുടെ ഉന്നതപദവി പോലെന്നു പറയണം മുസ്ലീം സൂഫികൾ പ്രകടനം നടത്തുന്നത്. മനുഷ്യൻ മതത്തിനു അടിമയായി കഴിഞ്ഞാൽ ഇതിനെക്കാൾ വലിയ വക്രതയും പറയുമെന്നു മുഹമ്മദ് യുസഫിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നു തന്നെ കാണാം. അടിമകളുടെ സുഹൃത്തായ മുഹമ്മദ് നബി ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനം തികച്ചും ജനാധിപത്യ പരമാണ്. ഒരു ക്ഷേമരാഷ്ട്രത്തിന്റെ സംവിധാനകുമാർക്കെല്ലാം ഖുറാനിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

ഇതറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ കാൽമാർക്കും ഏംഗൽസും കൂടി കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ ഏഴതാഴ്വര ലെനിൻ വിപ്ലവമുണ്ടാക്കാനും പുറപ്പെട്ടുമായിരുന്നില്ലെന്നു കരുതണം. ഇനി തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യത്തെപ്പറ്റിയും അന്താരാഷ്ട്ര സിദ്ധാന്തത്തെപ്പറ്റിയും കപാണസം തീയറിയെപ്പറ്റിയും ആധുനിക കവിതയെപ്പറ്റിയും ഖുറാനിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മുഹമ്മദ് യുസഫ് പറഞ്ഞാൽ അതുളളതല്ലേണ്ട. തുറമുഖം പുകയ്ക്കുന്ന വിമാനത്തിലാണ് വന്നതെന്നും അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ മുഖേതന്നെ വിമാനമുണ്ടായിരുന്നെന്നും പറയുന്ന ചില ഹിന്ദു പ്രാകൃതന്മാർ മുഖ്യാലോചന ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു അത്തരക്കാർ അധികമില്ല. പകരം മുഹമ്മദ് യുസഫും കൂട്ടുകാരും ഖുറാനെ പൊക്കി നടക്കുകയാണ്.

തനി തത്വചിന്തയാണ് ഭഗവദ് ഗായയെന്നാണ് എസ്. എൻ. റാവുവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം. നോക്കുന്നവരുടെ രീതിയ

നുസരിച്ച് എത്ര തരത്തിലും വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണല്ലോ ഭഗവദ് ഗീത. ഇത്തരം തത്വചിന്തക്കാരിൽ നിന്നും മതക്കാരിൽ നിന്നും മഹാഭാരതത്തെ രക്ഷിച്ചെടുത്താൽ നന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ പിന്നെ ലോകം ഇന്നേവരെ കണ്ടതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും മഹത്തായ ആ സാഹിത്യ സൃഷ്ടിക്കു ഈ രാജ്യത്തു അർഹമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇന്നു മതസൗഹാർദ്ദങ്ങൾ മഹാഭാരതത്തെ ഹിന്ദുമതപുരാണമാക്കിയൊതുക്കുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റു മതക്കാർ അതു കൈകൊണ്ട് തൊടുന്നതേയില്ലെന്നാണു സ്ഥിതി.

ഗിരി പ്രഭാഷണങ്ങളെടുത്തു കാട്ടിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യസ്നേഹമാണ് ഇശ്വര സേവയെന്നു ഹാദർ സി. പി. വർക്കി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ബൈബിളിനെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണം. ലോകത്തിലേറ്റവും സുന്ദരമായി വിസ്തൃതം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഗിരി പ്രഭാഷണത്തിലാണെന്നു സമ്മതിക്കണം. ‘ആകാശത്തിലെ പറവകളെ നോക്കുക. അവ വിതക്കുന്നില്ല കൊയ്യുന്നില്ല, കളിപ്പറക്കും നിറക്കുന്നമില്ല, എന്നൊക്കെ യേശു പറയുന്നതു കേട്ടുമെത്രനങ്ങൾതെ ഇരുന്നാൽ വയറുനിറയുകയില്ലല്ലോ. ഇനി മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കുകയാണ്. ഇശ്വര സേവയെന്നും ക്രിസ്തു അറിംസയുടെ അവതരണമായിരുന്നെന്നും മറ്റും പറയുന്ന ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ തന്നെ ബൈബിൾ ശരിക്കു വായിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇശ്വരൻ പൂർണ്ണ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചതാണ് ക്രിസ്തു, വെന്നും ബൈബിൾ ലോകത്തിനു നൽകുന്ന യഥാർത്ഥസന്ദേശം ക്രിസ്തുവാണ്, അദ്ദേഹം വർക്കി പറയുന്നുണ്ട്. ഇശ്വരൻ പൂർണ്ണ മനുഷ്യനായി ജനിച്ചതാണ് ക്രിസ്തുവെങ്കിൽ, ആ ഇശ്വരൻ സർവശക്തനാണെങ്കിൽ, ഇശ്വരനോടൊരു ചോദ്യമല്ലോ ആയിരം ചോദ്യം ചോദിക്കാനാളാണാവും. ഏലിഫിലാമോ സബക്താനി, എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു കുരിശിൽക്കിടന്നു പ്രാണൻ വെടിഞ്ഞുവെന്നാണ് ബൈബിളിൽ പറയുന്നത്. അല്ലയോ ദൈവമെ നീ എന്നെ എന്തുകൊണ്ട് കൈവെടിഞ്ഞെന്നു ക്രിസ്തു നിലവിളിച്ചതെ. പാവം ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ നിലവിളിച്ചു കരാഞ്ഞിട്ടു കായ്ക്കുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ എന്നിങ്ങനെ ഇശ്വരൻ കൈകൾ കമളെപ്പറ്റി ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞുസമയം കളയുന്നു.

പക്ഷേ സമയം മാത്രമല്ല, പണവും

അലോപനവും ഇനിയും പ്രയോജനപ്പെടുന്നതായ മതത്തിന്റെ പേരിൽ കളയാൻ തന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ് സർവ്വമത സമ്മേളനക്കാർ പന്മനയിലെ സമ്മേളനം ശാസ്ത്രംകോട്ടയിൽ വെച്ചു വിപുലമായ തോതിൽ നടക്കാൻ പോകുന്ന ലോക സർവ്വമത സമ്മേളനത്തിന്റെ മുന്നോടിയാണെന്നു എം. കെ. കെ. നായർ പത്രസമ്മേളനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ചിക്കാഗോവിൽ 80 വർഷം മുമ്പ് നടന്ന ലോകസർവ്വമത സമ്മേളനം മാനുഷിക പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്തശേഷം ആ വക പ്രശ്നങ്ങളെ ഭൂപത്തിനും ഭാവത്തിനും വ്യത്യസ്തമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് നായർ പറയുന്നത്.

ചിക്കാഗോവിലെ സർവ്വമത സമ്മേളനം നടന്ന ശേഷംതന്നെ മതത്തിന്റെയും വർഗ്ഗത്തിന്റെയും പേരിൽ എത്രയെത്രയെ ലക്ഷം രക്തച്ചൊരിച്ചിലുമുണ്ടായി എന്നു കാർക്കുന്നതു നന്ന്. ഇന്ത്യയിലെങ്കിലും ഇതിനു മുഖേനാരികളും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത വിധം കൊലപാതകം മതത്തിന്റെ പേരിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്. “ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു അന്താരാഷ്ട്രീയ സ്ഥാപനം രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള പരമാധികാര സമിതിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും എം. കെ. കെ. നായർ പറയുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും സജീവ പരിഗണനയർഹിക്കുന്ന പ്രശ്നമാണല്ലോ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രശ്നം? നായർക്കു വേറെ തൊഴിലൊന്നുമില്ല? അതോ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ കഠിനാലോചനംചെയ്ത് കൃഷിചെയ്യാൻ ആഹ്വാനം നൽകിയതുപോലെ സന്യാസിമാരുടേയും പുരോഹിതന്മാരുടേയും സമ്മേളനം വിളിച്ചു കൂട്ടി എല്ലാവരോടും കൃഷിചെയ്യാൻ ആഹ്വാനം നടത്തണമെന്നായിരിക്കുമോ എം. കെ. കെ. നായർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?

‘നിർണ്ണയം’ വാരികയുടെ വരികൾ വന്നതിനും ഏഴൻസി വ്യവസ്ഥകൾക്കും എഴുതേണ്ട മേൽവിലാസം.

മാനേജർ ‘നിർണ്ണയം’
കോൺപെൻറ് റോഡ്
എറണാകുളം, കൊച്ചി-11
വാർഷിക വരിസംഖ്യ 16 ക.
അർദ്ധവർഷത്തേക്ക് 8 ക.

യഥാർത്ഥ മനോരമ

മഹാരാഷ്ട്രയിലെ വർഗ്ഗീയലഹളകളിൽ മരിച്ചവരുടെ എണ്ണം തിട്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ബോമ്പെയിൽ ശിവജി ജയന്തിയോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിയ ഘോഷയാത്രക്കു നേരെ ആരോ കല്ലെറിഞ്ഞതാണത്രെ ലഹള പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാൻ കാരണം. “നൂനപക്ഷ”ക്കാരുടെ ദേവാലയത്തിനുള്ളിൽ നിന്നു കല്ലേറും ബോമ്പേയും ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് റിപ്പോർട്ട്. ഇടർന്നു കൊലയും കൊള്ളിവെപ്പും കവർച്ചയും പതിവനുസരിച്ചു നടന്നു. മുപ്പതിനായിരമാളുകൾ ഭവന രഹിതരായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ആദ്യത്തെ കണക്കിൽ തന്നെ പറയുന്നത്.

എല്ലാം കണ്ട് പഴകിയ നാടകത്തിന്റെ ആവർത്തനം പോലെയാണ്. ഘോഷയാത്ര, കല്ലേറും, ലഹള, തീവെപ്പും, പട്ടാളത്തെവിളിക്കൽ, ജൂഡീഷ്യൽ അന്വേഷണം, ഉൽഗമന സമിതിയോഗം-ഭീവന്തിലഹളകളെക്കുറിച്ചും ഇതെല്ലാം ആവർത്തിക്കുമെന്നു തീർച്ച. കേന്ദ്ര അഭ്യന്തരമന്ത്രി ചവാൻ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ട്. ജൂഡീഷ്യൽ അന്വേഷണം പ്രതീക്ഷിക്കാം. പാർളിമെന്റിൽ ചർച്ചയും ഉൽഗമന സമിതിയുടെ യോഗവും പുറകെയുണ്ടാകും. പക്ഷെ, വർഗ്ഗീയ ലഹളകൾ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും അവസാനിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രം.

ആരോ കരുതിയിട്ടിട്ടില്ലാത്തതാണ് ചെമ്പുരീതിയിലാണ് ലഹളകളുടെ ഗതിയെന്നു ആരോപണമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഈയാരോ പണത്തിൽ കാമ്പില്ലാതെയില്ല, കുറച്ചു ഭീവസം മുമ്പ് ബീഹാറിലെ മായിബസാ പട്ടണത്തിൽ നടന്ന വർഗ്ഗീയ ലഹളയും ഭീവന്തിയിലെ ലഹളയും തമ്മിൽ സാമ്യമുണ്ട്. ഘോഷയാത്രക്കു നേരെ കല്ലേറും ബോമ്പേയും നടത്തി മത വികാരങ്ങൾ ആളിക്കത്തിച്ചു, തീവെപ്പുകളും കൊള്ളിയും നടത്തുവാൻ ശ്രമമുണ്ടായിരിക്കണം.

വർഗ്ഗീയ ലഹളകൾ അധികവും നടക്കുന്നത് പാക്കിസ്ഥാനിലെ നൂനപക്ഷത്തെ മർദ്ദിക്കുന്നവനെ വാർത്ത വരുമ്പോഴാണെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാതെ തരമില്ല. ഈയിടെയായി അത്തരം വാർത്തകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പാർളിമെന്റിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച നടന്നു. പാക്കിസ്ഥാനിലെ നൂനപക്ഷക്കാരെ രക്ഷിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നിസ്ലാഹായത കേന്ദ്ര മന്ത്രി

പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ വർഗ്ഗീയ ലഹളയുണ്ടാകുന്നവെങ്കിൽ അതിന്റെ പിന്നിൽ ആസൂത്രീതമായ സംരംഭങ്ങൾ നടന്നിരിക്കാനിടയുണ്ട്.

ചിലർ സംഘടിതമായി ബോധപൂർവ്വം ലഹളകൾ കത്തിയിറക്കുന്നതിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഉള്ള വർഗ്ഗീയത ഇളക്കിവിടുകയാണ്. ഇല്ലാത്തത് ഉണ്ടാക്കുകയല്ല. രാജ്യസഭയിൽ തന്നെ ജനസംഘം നേതാവ് ഡോക്ടർ ഭായി മുഹാബ്ബർ ചെയ്ത പ്രസംഗം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. പാക്കിസ്ഥാനിൽ നിന്നു നൂനപക്ഷക്കാർ ഒഴിച്ചു പോരുന്നതിനെപ്പറ്റി ചർച്ച നടത്തിയ അവസരത്തിലാണ് ഡോക്ടർ മുഹാബ്ബറിന്റെ പ്രസംഗം ഉണ്ടായത്. അദ്ദേഹം സർദാർ പട്ടേലിന്റെ പ്രസ്താവന ഉദ്ധരിച്ചു. അഭയാർത്ഥികളുടേയും നൂനപക്ഷക്കാരുടേയും “വെൻ വെ ഓഫ് ഓഫ് ഓഫ്” നെപ്പറ്റി ഡോക്ടർ മുഹാബ്ബർ സൂചിപ്പിച്ചു. പാക്കിസ്ഥാനെ മനസ്സിലാക്കുന്ന ഭാഷയിൽ മറുപടി പറയണമെന്നും ജനസംഘം നേതാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഡോക്ടർ മുഹാബ്ബറിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ കേന്ദ്രമന്ത്രി ഭീനേൾ സിങ്ങ് ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ പ്രതിഷേധിച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ നൂനപക്ഷങ്ങളെ പുറത്താക്കണമെന്നല്ലതാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നും “വെൻ വെ ഓഫ് ഓഫ്” അവസാനിപ്പിക്കാൻ നടപടിയെടുക്കണമെന്നാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നും ജനസംഘം നേതാവ് പിന്നീട് വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിലും “വെൻ വെ ഓഫ് ഓഫ്” എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെയർത്ഥം അഭയാർത്ഥിപ്രവാഹം ഭരണാതീതമായിത്തീർന്നുപോകുമെന്നാണ്. ജനസംഘം നേതാക്കൾ കരുതുന്നത് എന്നാണ്, അതുകൊണ്ടുതന്നെ പാക്കിസ്ഥാനിൽനിന്നു നൂനപക്ഷപ്രവാഹമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു പാക്കിസ്ഥാനിലേക്കും നൂനപക്ഷപ്രവാഹമുണ്ടാകാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടാകണം.

അതുകൊണ്ട് കൂറതയും നിഷ്ഠൂരതയും നിറഞ്ഞ ചിന്താഗതിയാണ് ഇത് എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. പാക്കിസ്ഥാനിലെ ഹിന്ദുനൂനപക്ഷത്തിന്റെ രക്ഷയുറപ്പുവരുത്തുന്നതിനു ഇന്ത്യയിലെ നൂനപക്ഷക്കാരായ മുസ്ലീമുകളെ പണയാളുകളായി

(ഹോസ്റ്റേജ്) ഉപയോഗിക്കലല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല ഇത്. നിരപരാധികളായ എത്രയോപേരുടെ ജീവൻ ഈ പണയാളു സിദ്ധാന്തത്തിൽ ദാരിച്ചുപായപാലുവുന്നു. ജനനംകൊണ്ടുമാത്രം മുസ്ലീമായിപ്പോയ നിസ്സഹായർ തെരുവിൽ തല്പിക്കൊല്ലപ്പെടുന്നു. ലോകം കണ്ടിട്ടുള്ളതിലേറ്റവും ക്രൂരവും നിഷ്ഠൂരവും മനുഷ്യത്വമില്ലാത്തതുമാണ് ഈ പണയാളുകളുടെ കൊല. ഏറ്റവും പ്രകൃതനായ മനുഷ്യത്വപോലും കൈവിറയുണ്ടാക്കുന്നതാണിത്. ചിന്തിക്കുന്നവർക്കൊക്കും വേദനയും നിറവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. പക്ഷെ, ഒട്ടും അതൃപ്തതനിവകൾമില്ല. മനസ്സിലാക്കേണ്ടവയ്ക്കുത്തതായി ഞങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ഈ വർഗ്ഗീയതാബലത്തിൽ കാണുന്നില്ല. പാക്കിസ്ഥാൻ സൂപ്പർച്ചെയവസരത്തിൽ മുസ്ലീംലീഗിന്റെ നേതാക്കളാണ് പണയാളുകളായി നൂനപക്ഷക്കാർ ഇരുരാ

കമ്പോഡിയയിലെ സംഭവങ്ങൾ (4-ാം പേജ് തുടർച്ച)

സിംഹനൈഷ് കരുതിയിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തോടു ഫ്രാൻസിനും അമേരിക്കയുമുള്ള പേടി മുതലെടുത്തുകൊണ്ട്, ഉടനടി തനിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ രാജ്യമൊട്ടാകെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റായിപ്പോകുമെന്നു സിംഹനൈഷ് പേടിപ്പെടുത്തി. തന്ത്രം വിജയിച്ചു. 1953ൽ സ്വാതന്ത്ര്യംകിട്ടിയ ശേഷം (മിക്കവാറും രാജകുമാരന്റെ വിജയമായാണ് കമ്പോഡിയൻജനത സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കണക്കാക്കിയത്) ദേശീയതയെയാണ് സിംഹനൈഷ് തന്റെ നയത്തിന്റെ മുഖ്യഘടകമായി കരുതിപ്പോന്നത്. ഖമേർ രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സിംഹനൈഷിന്റെമോഹം ജനതയുടെ പിന്തുണ നേടാൻ മാത്രം വേണ്ടിയുള്ള സ്വാർത്ഥപരമായ അടവായിരുന്നു. പ്രതാപശാലികളായ ജയവർമ്മനന്ദരുടെ പിന്തുടർച്ചാവകാശിയെന്ന ബോധവും, കനത്ത ആത്മഭീമാനവും പുരാതനമായ ഖമേർ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിമാനവും ഒരു കടുത്ത ദേശീയവാദിയാകാൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു. ഈ ദേശീയതയും സ്വന്തംനിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടിയുള്ള കണക്കുകൂട്ടലുമാണ് നിഷ്ഠലവും സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധവുമായ നയം അവലംബിക്കാൻ സിംഹനൈഷിന്റെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

(തുടരും)
കടപ്പാട് - ഹണ്ടിയർ.

ഇത്തരം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനും ആദ്യം അവതരിപ്പിച്ചവർ. ജനസംഘങ്ങൾ ആർ. എസ്. എസ്.കാരും മുസ്ലീംലീഗിന്റെ സിദ്ധാന്തം നടപ്പാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പാക്കിസ്ഥാനിലെ ഹിന്ദുക്കളെ ഭ്രോഹിച്ചാൽ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീമുകൾക്കു രക്ഷയില്ലെന്ന നിലവരുത്തണമെന്ന അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാകണം.

അതനുവദിക്കണമോ എന്നാണ് ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മറന്നു ആലോചിച്ചതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ല. ഇന്ത്യയിലെ ന്യൂനപക്ഷപ്രസ്ഥാന വർഗ്ഗീയതയും പാക്കിസ്ഥാൻ സൃഷ്ടിയുമായി അഭേദ്യമാവുവാൻ ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഇന്ത്യയിൽ വർഗ്ഗീയ കൊലപാതകങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നുവെച്ചാൽ അതിന്റെയർത്ഥം മതേതരത്വം ഇന്ത്യയിൽ പരാജയപ്പെടുന്നുവെന്നാണ്.

മതേതരത്വമാണ് വർഗ്ഗീയ കലാപങ്ങൾക്കു ഏക പരിഹാരമെന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ നേതാക്കൾ ആരുടേയും പീനിലില്ല. ഭീവര്യയിലെ ലഹളകളെ പരമാർശിച്ചുകൊണ്ട് അഭ്യന്തര മത്സരി ചലനം അതുതന്നെ പഠത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ നേതാക്കൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് മതേതരത്വത്തിന്റെ അർത്ഥമാണ്. മതേതരമെന്നതിനു അവർ നൽകുന്നർത്ഥം മതപരമെന്നാണ്. ഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടന മതേതരമാണെന്നും അവർ ഉൽഘോഷിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ ഭരണഘടന മതേതരമല്ല. അത് മതപരമാണ്. ആമുഖംതൊട്ട് മതസംരക്ഷണം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ് നമ്മുടെ ഭരണഘടന. പാക്കിസ്ഥാനേറയും മുസ്ലീംലീഗിനേറയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഗാന്ധിയുടെ മതസൗഹാർദ്ദസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഭരണഘടന അങ്ങിനെയാണിത് അതുകൊണ്ടല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഭരണഘടനയിലെ മൗലികാവകാശങ്ങളിൽ മുക്കൽ പക്ഷം മതേതരത്വം, ജാതിയേതരത്വം പഠിപ്പിച്ചുവെന്നാണ്. മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കും മതപ്രചരണസപാതന്ത്രത്തിനും ഭരണഘടന ഉറപ്പുനൽകുന്നു. മതകാര്യങ്ങൾ ഇഷ്ടപോലെ നടത്താനും മതസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണസപാതന്ത്രത്തിനും ഭരണഘടന അവകാശം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേക മതത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ നികുതി മുതൽ വന്നതല്ലെന്ന് ഭരണഘടന വിലക്കുന്നു. ചില വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിൽ മത

വിദ്യാഭ്യാസം നടത്താനും മതപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്താനുമുള്ള അവകാശവും ഭരണഘടന പരിരക്ഷിക്കുന്നു. ന്യൂനപക്ഷ മതക്കാരെ “സംസ്കാരിക വിദ്യാഭ്യാസാവകാശങ്ങളും” ഭരണഘടനയിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. പോരാത്തതിനു ന്യൂനപക്ഷമതക്കാർക്കു ഇഷ്ടപോലെ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് ഭരിക്കാനും അവകാശം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ഈ അവകാശങ്ങളും ഉറപ്പാക്കും നൽകുന്നതിനു നമ്മുടെ ഭരണഘടനയിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഖണ്ഡികകളും ഖണ്ഡികകൾക്കുതന്നെ ഉപവകുപ്പുകളും ചേർത്തു എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാർക്കണം. ആധുനിക ലോകത്ത് മതത്തിനു ഇത്രയേറെ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ഒരു ഭരണഘടനയുണ്ടാകുമോയെന്നു ആരും അവരനുപോകും. ക്രിസ്തുവർഷം 1787ൽ ഉണ്ടാക്കിയ അമേരിക്കൻ ഭരണഘടന പോലും മതസപാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും തന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നു കാർക്കേണ്ടതാണ്. അമേരിക്കൻ ഭരണഘടനയുടെ ഒന്നാം ഭേദഗതിയിലാണ് ആദ്യം മതത്തെപ്പറ്റി പരമാർശനമുണ്ടായത്. അതുതന്നെ ഗവർണ്മെന്റ് മതം സ്ഥാപിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചും, മതാനുഷ്ഠാനത്തെ സംബന്ധിച്ചും നിയമനിർമ്മാണം നടത്തരുതെന്നു വിലക്കുന്ന ഭേദഗതിയായിരുന്നു. മത പ്രോത്സാഹനത്തിനുള്ളതായിരുന്നില്ല.

നമ്മുടെ ഭരണഘടന മതേതരമാണെന്നു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവർ ഒന്നുകിൽ മതേതരത്തിന്റെയർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാത്തവരാണ് അല്ലെങ്കിൽ കരുതികൂട്ടി ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് യഥാർത്ഥ മതേതരത്വത്തിൽ നിന്നു രാജ്യത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്തുന്നവരാണ്. വാരിവലിച്ച് ഒരോരത്തന്റേയും ഇംഗിതവും താല്പര്യവുമനുസരിച്ച് പരസ്പര വിരുദ്ധമായി പതുനാനുരൂപ ഖണ്ഡികകളും ഒമ്പത് പട്ടികയും എഴുതികൂട്ടിയതാണ് നമ്മുടെ ഭരണഘടനയെന്ന സത്വം. ലോകത്തിലേററവും വലുതായ ആ ഭരണഘടനയിൽ മതേതരമെന്ന പദം ഒരിക്കൽ മാത്രമേ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണ്.

ഭരണഘടനയുടെ 25-ാം ഖണ്ഡികയിലാണ് മതേതരമെന്ന പദം കാണുന്നത്. മത പ്രചരണത്തിനും മതാനുഷ്ഠാനത്തിനും ഉള്ള സപാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പ് നൽകുന്ന ആ ഖണ്ഡികയുടെ 2 (എ) ഉപ വകുപ്പിൽ ‘മതേതരം’ കാണാം. മതാനുഷ്ഠാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമ്പത്തികമോ, രാഷ്ട്രീയമോ

മറ്റു മതേതരമോ ആയ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമ നിർമ്മാണം നടത്തുന്നതിനു ഈ ഖണ്ഡിക തടസ്സമാകയില്ലെന്നാണ് ഉപ വകുപ്പിൽ പറയുന്നത്.

ഇവിടെ മതേതരമെന്ന വാക്കിന്റെയർത്ഥം വ്യക്തമാണല്ലോ. മത ചടങ്ങുകളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി നടത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെത്തന്നെയാണ് മതേതരമെന്ന പദം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതായത് പള്ളിവളപ്പിൽ കച്ചവടവും വ്യവസായവും കുടിയേറ്റവുമുണ്ടായാൽ അതൊക്കെ ക്രമീകരിക്കാനും അതു സംബന്ധിച്ചു നിയമ നിർമ്മാണം നടത്താനും ഗവർണ്മെന്റിനു അധികാരമുണ്ട്.

അങ്ങിനെ ലോകത്തെവിടെയും മനസ്സിലാക്കുന്ന തരത്തിൽ ‘മതേതര’മെന്നു ഒരിക്കൽ മാത്രം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും യഥാർത്ഥത്തിൽ മത പ്രോത്സാഹനം നടത്തുന്നതുമായ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രം മതേതരമാണെന്നു നേതാക്കൾ പറഞ്ഞു നടക്കുന്നത്. അതു തന്നെയാണ് ‘മതേതരത്വം’ സ്ഥാപിക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കാത്തതും. മത പരത വളർത്തുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. മതത്തിന്റെ ഭാഗമായതുകൊണ്ട് വർഗ്ഗീയതയും വളർന്നുവരുന്നു.

ഇതുവസാനിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ മതേതരത്വത്തെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ മനസ്സിലാക്കി പ്രയോഗിക്കണം. മതമില്ലാതാക്കലാണ് മതേതരത്വത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം. മതവുമായി അകലാനാണ് അത് പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടത്. മതത്തിന്റെ സപാധീനം എവിടെയൊക്കെയുണ്ടോ അതുവസാനിപ്പിക്കാൻ മതേതരവാദി ബാധ്യസ്ഥനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു ഗ്രാൻഡ്പോലും നൽകാവുന്നതല്ലെന്ന നില അമേരിക്കയിലുണ്ടായത്. മറിച്ച് ഇന്ത്യയിൽ, ഒരോ തവണയും മതത്തിനുകൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനമല്ലേ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

ഉൽഗ്രഥനസമിതികൾ സമ്മേളിച്ചുകഴിഞ്ഞാലെടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ഇതു കാണാം. വർഗ്ഗീയതയെ വസാനിപ്പിക്കാൻ അവർ കണ്ടെത്തുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിചിത്രമാണ്. എല്ലാ മതത്തിന്റേയും പ്രവാചകരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ എഴുതിച്ചേർക്കണമെന്നും അവർ നിർദ്ദേശിക്കും. പോലീസിലും പ

ട്ടാളത്തിലും മതാടിസ്ഥാനത്തിൽ ആളുകൾ ഉദ്യേകിക്കണമെന്ന് അവർ ശുപാർശചെയ്യും. ഈ നിലക്ക് പോയാൽ വർഗ്ഗീയ ലാഭ പട്ടാളത്തിലേക്കും വ്യാപിക്കാൻ വലിയ താമസമില്ല.

അത് ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനു ഒരേ ഒരു പോംവഴിയേയുള്ളൂ. മതത്തെ തികച്ചും തുടച്ചുനീക്കുക. അധികാരസ്ഥാനത്തുള്ളവർ അതിനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്. അതാണ് യഥാർത്ഥ മതേതരത്വം. അങ്ങിനെ മതസ്ഥാധീനത്തിൽനിന്നു വിമുക്തമാകുന്ന ജനത മാത്രമേ വർഗ്ഗീയതയിൽനിന്നും വിമുക്തമാകുകയുള്ളൂ. ഇന്ത്യക്ക് ഈ കാര്യത്തിൽ ലോകത്തിനു മാതൃകയാകാൻ കഴിയും. പാശ്ചാത്യർ ഇന്ത്യയുടെ 'ആത്മീയത'യെ പ്രശംസിക്കുന്നതു കേട്ട് ഞെളിയുന്നവർ ആരും വിശ്വാസമില്ലാത്തവരാണ്. ഇന്ത്യയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ മതമില്ല. മതമല്ലാത്ത മതമാണ് ഹിന്ദുമതം. അതിന്റെയടിസ്ഥാനം ജാതിയാണ്. വിശ്വാസങ്ങളല്ല. ജാതിയെ നശിപ്പിക്കാൻനാം തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ജാതിയിൽനിന്നു വിമുക്തമാകുന്ന ഇന്ത്യയുണ്ടാകുന്നുവെന്നതിന്റെയർത്ഥം ഹിന്ദുമതമില്ലാതാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ മതമില്ലാത്ത ഭൂരിപക്ഷംവരുന്ന ഒരു കൂട്ടരും മതവിശ്വാസികളായ ന്യൂനപക്ഷക്കാരും ചേർന്ന ഇന്ത്യയാണോ നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്?

ജാതിനശിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ഹിന്ദുക്കളെയൊക്കെ പരിഷ്ക്കരിക്കാൻ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുകയും ചെയ്തതുവഴി രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി മതകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാമെന്ന കീഴ്വഴക്കം വന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇനി അത് മുസ്ലീമുകളിടപെടാതെ എല്ലാ മതക്കാരും ബാധകമാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അതിനു ഭരണഘടന തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഭരണഘടന മാറ്റണം. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ മത കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുന്നിടത്തോളമേ മതേതരത്വം വളർത്തിയിട്ടുള്ളൂ. ശാസ്ത്രീയവീക്ഷണത്തിന്റേയും യുക്തിചിന്തയുടേയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേയും വളർച്ചകാരണം അവിടങ്ങളിൽ ഇന്ന് മതം വ്യക്തിപരമായ കാര്യം എന്ന നിലക്ക് വിട്ടാലും കഴുപ്പമില്ല. ഇന്ത്യയിലെ സാമൂഹിക അന്ധതയെ അനഭിനന്ദനോണം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വർഗ്ഗീയ കലാപങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ മതം സാമൂഹ്യപ്രശ്നമാണ്. അന്ധരാഷ്ട്രപ്രശ്നം പോലുമാണ് അതുകൊണ്ട് ആ നിലയിൽതന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യാതെ നിർവാഹമില്ല.

മതവിമുക്തമായ ഇന്ത്യക്കുവേണ്ടിയോ

യിരിക്കണം നമ്മുടെ ശ്രമങ്ങൾ. ഇന്ത്യയൊരിക്കലും മതേതരരാജ്യമാകുകയില്ലെന്നു പറയുന്നവർ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. മുസ്ലീം ലീഗ് നേതാവ് ബാഹക്കി അഹമ്മദ് ദിവസം അങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി. അത്തരം അഭിപ്രായങ്ങൾക്കെതിരെ ശക്തിയെ ആക്രമണം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രവർത്തിയിലൂടെയാണ് ഈയാക്രമണം നടത്തേണ്ടത്. മതത്തിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യരെ ഭിന്നിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നു പറയുന്നതിന്റെയർത്ഥം വിവിധമതക്കാരെ കള്ളറകളിലാക്കി സൂക്ഷിക്കുമെന്നല്ലായെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട സമയമാണിത്.

ഗവർണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ട് ഈ വഴിക്കൂലും നടത്തിക്കൊള്ളുവാനുള്ള ചുമതല യഥാർത്ഥ മതേതരവാദികൾക്കുണ്ട്. ബോധ്യമായി മാത്രമാണ് ഇന്നു ഇത്തരത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കൂലും ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. 'ഇന്ത്യൻ സെക്ഷലർ ഫോറത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ എ. ബി. ഷാ ഹമീദ്'ദെൽവായ്' തുടങ്ങിയവർ എളിയതോതിൽ യഥാർത്ഥ മതേതരത്വത്തിനുവേണ്ടി പഠിക്കുകയും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവർ ആരംഭിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. മഹാരാഷ്ട്രയിലെ വർഗ്ഗീയ ലാഭകർ ആവരുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു നല്ല സാധനമോണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ കേരളത്തിന്റെ കാര്യം എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഈയടുത്ത ദിവസം മട്ടാഞ്ചേരിയിലും ചെറിയ തോതിൽ വർഗ്ഗീയ ലാഭമുണ്ടായി. മഹാരാഷ്ട്രയിലുണ്ടായതു കൊലപാതകം ഉണ്ടായില്ലെന്നുവെള്ളം. എന്നാൽ നമ്മുടെ യുക്തിവാദി സംഘവും മറ്റും ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഒട്ടും ശ്രദ്ധിച്ചു കാണുന്നില്ല. അവരും അവരുടെ പത്രങ്ങളും ചെങ്കുത്താണെന്നു ചാത്തനേയും വിശ്വസിക്കുകയും കരിച്ചു തവേക്കുന്ന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇല്ലാത്ത ചെങ്കുത്താനിൽ നിന്നും ദൈവികത നിന്നും മനുഷ്യനെ മോചിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ട വല്ലഭാവശ്യവും ഇപ്പോഴുണ്ടോ? ഉള്ളമതത്തിൽ നിന്നും വർഗ്ഗീയതയിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ മോചിപ്പിക്കാൻ ഇവർ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. കാരണം യുക്തിവാദികളാണ് യഥാർത്ഥ മതേതരവാദികൾ. അല്ലെങ്കിൽ യുക്തിവാദികൾക്കു മാത്രമേ മതേതരവാദികളാകാൻ പാടുവെന്നാണ് യഥാർത്ഥ്യം. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ നിന്നും മതത്തിന്റെ സ്വാധീനമില്ലാതാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി യഥാർത്ഥ മതേതരവാദികൾ ശ്രമിക്കുമോ? മതത്തെ നശിപ്പിക്കണമെന്നു ഉന്നതരായ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ ആരെങ്കിലും വെട്ടിത്തുറന്നു പറയാൻ റെയ്തും കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ യുക്തിയുക്തമായ

യ ഒരു വാദത്തിനെങ്കിലും അത് ഇടയാക്കുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ആ വിവാദം ആരംഭിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മതവാദികൾ പരാജയപ്പെടുമെന്നു തീർച്ച. കാരണം മതം യുക്തിഹീനമായതുതന്നെ.

കാഴ്ചപ്പാടുകൾ (2-ാം പേജ് തുടർച്ച)

വിദ്യാർത്ഥികൾ കോടതികളെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും പ്രിൻസിപ്പൽമാർക്ക് കോടതിയുത്തരവുകളോടും വൈസ് ചാൻസലറുടെ ഉത്തരവിനോടുമുള്ള വ്യത്യസ്തമായ പ്രതികരണങ്ങൾ ഉദ്ദേശ്യകരമായ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതാണ്. ഒന്നാമതായി വിദ്യാർത്ഥികളോട് പ്രിൻസിപ്പൽമാർ നീതിപൂർവ്വം പെരുമാറുന്നില്ലെന്ന് റിട്ട് ഹർജികളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കണം. മുഖ്യ ഡിരക്ടർ ഷർ അധികാരം പ്രിൻസിപ്പൽമാരും മാനേജ്മെന്റും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെതിരായ പ്രതികാരനടപടിയിലായി പലതരത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ ദീർഘമായ സമരങ്ങൾ നടത്തി ഡിരക്ടർ ഷർ ഏതാണ്ട് അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിനുപകരം മാനേജ്മെന്റും പ്രിൻസിപ്പലും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെതിരെ പ്രതികാരനടപടിയെടുക്കാൻ കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള പുതിയ ആയുധമാണ് ഫോറം കീക്കറസ് തടയൽ. ഫോറം കീക്കറസ് തടയുന്നതിനു പറയുന്ന ന്യായം ഹാജരില്ലായ്മയുമാണ്. ഈ സമ്പ്രദായം ഏതാണ്ട് വഞ്ചനാപരമായിത്തന്നെ പല കോളേജ് മാനേജ്മെന്റുകളും പ്രിൻസിപ്പൽമാരും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. അന്ത്യനിമിഷത്തിലായിരിക്കും പ്രിൻസിപ്പൽ തന്റെ ഹാജരുകൾ കീക്കറസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് അയച്ചിട്ടില്ലെന്നു വിദ്യാർത്ഥി അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവസാനം ഫോറം കീക്കറസ് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു അയച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു പ്രിൻസിപ്പൽ കൈമലർത്തും. ആയവസരത്തിൽ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഹൈക്കോടതിയോടോ സർവ്വകലാശാലാധികൃതരോടോ ശരണം പ്രാപിക്കാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തരിയില്ലെന്നു നിലവാരം.

പ്രതികാര നടപടിയിലായി പ്രിൻസിപ്പൽമാർ ഇങ്ങനെ ഹാജർ കൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നു വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നു പരാതിയുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് ക്ലാസ്സിൽ ഹാജരായാൽതന്നെ ഹാജർ വെട്ടിക്കളയാൻ പ്രിൻസിപ്പലിനു അധികാരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഇത് വിദ്യാർത്ഥി അറിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നുമില്ല. കോളേജിൽ അച്ചടക്ക ലംഘനത്തിന്റെ പേരിൽ എന്തെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞ് ഒന്നോ രണ്ടോ മാസത്തെ ക്ക വിദ്യാർത്ഥികളെ കോളേജിൽ നിന്നു സസ്പെൻഡ് ചെയ്തിട്ടിറങ്ങിയും ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സസ്പെൻഡ് ചെയ്ത വിദ്യാർത്ഥികൾ പരാതിപ്പെടാ

നം പരിഹാരം കാണാനും ഒരു വഴിയു മില്ലതാനും. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഭാവിയെത്തന്നെയും ചുരുങ്ങിയത് ജീവിതത്തിലെ ഒരു വർഷത്തെയും ലാഭവ ബുദ്ധിയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന പ്രിൻസിപ്പൽമാരെയാണ് ആദ്യം നന്നാക്കേണ്ടത്. സർവ്വതുകമായി ഇത്തരത്തിൽ പ്രിൻസിപ്പൽമാർ പെരുമാറുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യമുണ്ടാകാം, അങ്ങിനെയുടത്തകാലം വരെ പെരുമാറിയിരുന്നവെന്നാണ് സത്യം. സർവ്വാധിപതിയായി പ്രിൻസിപ്പൽമാർ കോളേജ്കൾ അടക്കി വാണിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഹിരണ്യമാരെ യോഗ്യരായ പ്രിൻസിപ്പൽമാരായും കരുതിയിരുന്നു. അധികാര ശേഷിക്കൊണ്ട് അതുപയോഗിച്ചുള്ള പേടിപ്പെടുത്തൽ കൊണ്ടും അച്ചടക്കം അടിച്ചേല്പിക്കുന്നത് യോഗ്യതയല്ലെന്ന നമ്മുടെ പ്രിൻസിപ്പൽമാരും അദ്ധ്യാപകരും ഇനിയും വേണ്ടവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.

പഴഞ്ചൻ ധരണകൾ

പ്രിൻസിപ്പൽമാരും വിദ്യാഭ്യാസാധികൃതരും പഴഞ്ചൻ ധരണകൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നതാണ് മിക്ക ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും കാരണം. കഴിഞ്ഞകാലത്തെ വിദ്യാർത്ഥി സമരങ്ങളുടെ ചരിത്രംതന്നെ നോക്കിയാൽ ഇതു മനസ്സിലാകും. ഡിറൈൻഷൻ അനുമതിയായി എത്രയെത്ര വിദ്യാർത്ഥി സമരങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തു നടന്നു. ഡിറൈൻഷൻ മാനേജ്മെന്റിന്റെയും പ്രിൻസിപ്പലിന്റെയും മെൽകാവകാശമായിട്ടാണ് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. രണ്ടുവർഷത്തെ പ്രിഡിഗ്രി കോഴ്സിനോ ഇൻറർ മിഡിയറീനോ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ ഒന്നാം വർഷം സ്റ്റാസ്സ് കയറ്റം നൽകാതിരിക്കുന്നത് തെറ്റൊന്നുമല്ലെന്ന ധാരണ വിദ്യാഭ്യാസാധികൃതരിൽ പരക്കെയുണ്ടായിരുന്നു. മിക്ക അദ്ധ്യാപകർക്കും ഈ ധാരണ തന്നെയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ ശിക്ഷണനടപടിയായി ഈ ഡിറൈൻഷൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ഒരാപാകര്യം അധികൃതർ കണ്ടിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ചില രക്ഷകർത്താക്കൾ കൂടി ഇതാവശ്യമാണെന്നാണ് കരുതിയിരുന്നത്. അതായത് എത്രമാക്കുകിട്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയായാലും ശരി പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ ഈശ്വരത്വത്തെ സരിച്ച് അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഡിറൈൻഷൻ ചെയ്യുന്ന ധാരണയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നർത്ഥം. അപ്പോൾ, കോളേജിൽ പഠിക്കുന്നതും, പരീക്ഷപാസ്സാകുന്നതുപോലും വിദ്യാ

ഭ്യാസയോഗ്യതയാകുന്നില്ല. പ്രത്യുതത്താലും എന്നു പറയുന്ന എന്തോ സാധനമാണ് സർവ്വപ്രധാനമെന്നർത്ഥം.

ഇതു ഇന്ന് കുറയൊക്കെ മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം. പക്ഷെ, അതു എങ്ങനെ മാറി? വിദ്യാർത്ഥികൾ സമരം ചെയ്തതുകൊണ്ടല്ല അതു സാധിച്ചത്? നിശ്ചിതയളവിൽ കൂടുതൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ ക്ലസ്സിൽ ചേർത്ത്, അവരിൽ നിന്നു ഇടം കുറയ്ക്കുന്ന ഫീസെല്ലാം ഇടംകുറയ്ക്കിയ ശേഷം, വർഷാവസാനത്തിൽ പരീക്ഷക്കുറിപ്പിൽ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞ വർഷംവരെ പല സ്വകാര്യ കോളേജിലും പതിവായിരുന്നു. മാനേജ്മെന്റുകളുടെ പിന്നിലുള്ള കൂലായ പ്രിൻസിപ്പൽമാരാണ് ഇത് ചെയ്തിരുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികൾ സമരം ചെയ്ത് ഒരോ തരത്തിലുള്ള ഡിറൈൻഷൻ സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

അവസാനമായി പഴയ ഡിറൈൻഷന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഹാജർ സർട്ടിഫിക്കറ്റിന് തടയുകയെന്ന ശിക്ഷണ നടപടി പ്രിൻസിപ്പൽമാർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പ് ഡിറൈൻഷൻ ഉപയോഗിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കിട്ടേണ്ട നീതി കൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇനി ഹാജർ സർട്ടിഫിക്കറ്റിന് തടയത്ത് അതാവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നു എന്താണുറപ്പ്. അതുകൊണ്ട് എം.ജി. കോളേജിലെ നാലു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രസ്താവം ഭാവിയെപ്പേക്ഷിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വേണ്ട പരീക്ഷ നൽകുന്നതിന് സന്നദ്ധരായി പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ സെനറ്റ് യോഗത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധികളും ഭൂരിഭാഗം സെനറാഗങ്ങളും ഒന്നിച്ചു നിൽക്കുകയുണ്ടായി

(ശേഷം അടുത്ത ലക്കത്തിൽ)

കുറിപ്പുകൾ (1-ാം പേജ് തുടർച്ച)

ഇതിനൊക്കെ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസത്തെ സമയം തരേണ്ട? എന്നാണ് മേശപ്പുറത്തുകുനുകുടിക്കുന്ന മയലുകൾക്കിടയിലൂടെ തലനീട്ടിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചത്. പക്ഷെ വാരികയുടെ ചരിത്രമെല്ലാം വിശദീകരിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ 'കരുണ' തോന്നിയതുകൊണ്ടോ എന്തോ ഡിക്ടറേഷൻ തനിപ്പകർപ്പിൽ ഒപ്പിട്ടു തന്നു.

ജില്ലാ കളക്ടർ ഒപ്പിട്ട ഡിക്ടറേഷൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടും അതിന്റെ പകർപ്പിൽ ഒപ്പിട്ടു തരാനോ ഡിക്ടറേഷൻ മെയ്ക് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് എഴുതിത്തരാനോ അദ്ദേഹം കാണിച്ചു വിമർഷം

ഭൂതമാണ്. നിർണ്ണയത്തിന് ഡിക്ടറേഷൻ ഉണ്ടെന്ന് സർട്ടിഫിക്കറ്റു തരണമെന്ന് ഒരു നിയമപുസ്തകത്തിലും രേഖപ്പെടുത്താത്തതിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ട് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

തുടർന്നു ഡിക്ടറേഷൻ മെയ്ക് ചെയ്തതിന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു സഹിതം തപാൽ സഞ്ചനയ്ക്കായി നവേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തപാൽ വകുപ്പധികൃതർക്കു തെങ്ങു വീണ്ടും എഴുതി. പക്ഷെ മറുപടി ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ല. രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തപാൽ സെജന്റുക്കാര്യം ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു് തിരുവനന്തപുരത്തു് പോസ്റ്റ്മാസ്റ്റർ ജനറലിനു വീണ്ടും തെങ്ങെഴുതി. മറുപടിയൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞയാഴ്ച വീണ്ടും കാര്യം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെയടിയിരിക്കുകയാണ്.

തപാൽ സെജന്റും കിട്ടുന്നതിനു ഇനി എന്ത് നടപടിയാണ് എടുക്കേണ്ടതെന്നു തെങ്ങുക്കുറിച്ചുണ്ടുകൂടാ. വാരിക കേവലം ആശയ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി നടത്തുന്നതാണെന്നും പരസ്യം മേടിച്ച് ലാഭമുണ്ടാക്കാനുദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ലെന്നും തെങ്ങു ഓരോരുത്തനെയും തപാൽ വകുപ്പധികൃതരെ എഴുതി അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ടു്.

പത്രമാസികകൾക്കു് തപാൽ സെജന്റും അനുവദിക്കുന്നത് ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ ആശയ പ്രചരണങ്ങൾക്കു സഹായം ചെയ്യുന്നതിനാണെന്നാണ് വെച്ച് തപാൽ സെജന്റും ലഭിക്കാതെ ഒരു പത്രമാസികയും നടത്താനാവില്ല.

എങ്കിലും വലിയ നഷ്ടം സാധിച്ചുകൊണ്ടു് പതിനഞ്ചാമത്തെ ലക്കവും തെങ്ങു പുറത്തിറക്കി. 'നിർണ്ണയം' പോലുള്ള ഒരു വാരിക നിലനിന്നു പോകണമെങ്കിൽ വരിക്കാരും എജൻറുമാരും ആത്മാർത്ഥമായി സഹായിച്ചാൽ പോലും വിഷമകരമാണ്. പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത സ്ഥാനത്ത് നിന്നാണ് ഇപ്പോൾ തെങ്ങുക്കു ബുദ്ധിമുട്ട് നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ളത്. ഇനി എന്തു ചെയ്യാലാണ് തപാൽ വകുപ്പധികൃതർ നിയമാനുസൃതം തെങ്ങുക്കു് അർഹമായ തപാൽ സെജന്റും അനുവദിക്കുക.

'നിർണ്ണയ'ത്തിനു തപാൽ സെജന്റും അനുവദിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എന്തു നഷ്ടമാണ് തപാൽ വകുപ്പിനു വൻതുക വോകുന്നതെന്നറിഞ്ഞു കൂടാ. ഒരു പക്ഷെ, സർക്കാരിനു പണമുണ്ടാക്കാൻ തപാൽ വകുപ്പുകാർക്കുള്ള വ്യഗ്രതയായിരിക്കുമോ തപാൽ സെജന്റും അനുവദിക്കാതിരിക്കാൻ കാരണം?